

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Maandag 8 februari 2010 • jaargang 36 • nummer 13 • 2009-2010 • www.veto.be

UNIEF EERT KIND

“Er is geen vrouwtje nog zo arm, of ze maakt haar pannetje warm.” Naar verluidt verwijst dat enigszins dubbelzinnige gezegde naar het wijdverspreide gebruik om met Maria Lichtmis pannenkoeken te eten. De K.U.Leuven gaat op die dag echter aan de champagne, want ieder jaar op 2 februari viert ze haar patroonsfeest.

MAUD OEYEN |

Weinig volk in de Leuvense straten op een druilerige ochtend tijdens de lesvrije week. In het stadhuis blazen zes eredoctoren in spe en hun promotoren verzamelen. Ook de burgemeester en de rector maken hun feestelijke opwachting. Na wat plechtstatigheden en een ontbijt trekt de stoet, ondertussen aangevuld met tientallen togati, van de universiteitshallen naar de Sint-Pieterskerk voor de eucharistieviering. Het Leuven Universitair Koor steelt de show in de ijzig koude kerk.

Maria is de patroonheilige van de K.U.Leuven en de universiteit koos voor Maria Lichtmis om haar patroonsfeest te vieren. De traditie om tijdens het patroonsfeest de eredoctoraten uit te reiken stamt nog maar uit de helft van de jaren vijftig. Als thema werd dit jaar gekozen voor het kind. Onder-Secretaris-Generaal bij de Verenigde Naties Radhika Coomaraswamy, professor Christopher Colclough, cineasten Jean-Pierre en Luc Dardenne en de Italiaanse hoogleraren Giacomo Rizzolatti en Vittorio Gallese kregen allen de titel toegekend van doctor honoris causa. In het geval

van de twee laatsten zorgde dat voor enige ophef bij de Dierencoalitie: Rizzolatti en Gallese zouden voor hun baanbrekend onderzoek beroep hebben gedaan op experimenten met apen. Een handvol activisten liet haar ongenoegen blijken aan de poorten van de hallen.

Net als vorig jaar droegen ook de studenten een kandidaat voor. Bruno Spriet, studentenvertegenwoordiger van LOKO in de Academische Raad, trad op als promotor van professor Christopher Colclough, ontwikkelingseconoom en hoogleraar aan de universiteit van Cambridge. Colclough werd onder andere geprezen omdat hij erin slaagde via zijn onderzoek en publicaties *Education for All* op de internationale agenda te plaatsen.

Hoog bezoek trouwens, dit jaar op het patroonsfeest. De Coimbragroep, een netwerk van historische Europese universiteiten, vierde op 1 februari haar 25-jarig jubileum aan de K.U.Leuven. Een hele delegatie van buitenlandse rectoren en professoren woonde de uitreiking van de eredoctoraten in de Promotiezaal bij. Volgend jaar zullen de eredoctoraten overigens in het teken staan van Europa.

Rector Mark Waer reikt Radhika Coomaraswamy een eredoctoraat uit. Een interview met professor Colclough leest u op p. 4.

VERDER IN
VETO |

VISITATIE-
COMMISSIE | 2

WERKLOZE
STUDENTEN | 6

SEKSVER-
SLAVING | 6

SIOEN & ZUID-
AFRIKA | 16

Beeld |

Pils, pils, pils. De dames van Destiny's Child wisten het wel. De directie van AB Inbev, daarentegen, sloeg de bal enigszins mis. Althans, zo voelden de werknemers van 's Leuven's grootste bierbrouwer dat aan. De herstructureringsplannen van de directie vielen in slechte aarde en een ware sociale revolutie ontstond. Een wekenlange blokkade van de poort en de daaruitvolgende angst van blokkende studenten om zonder bier te vallen wanneer de examens voorbij waren, was het resultaat. Xavier Vankeirsbulck nam foto's van de staking. Meer beeld vindt u op pagina 10.

XAVIER VANKEIRSBULCK

(advertentie)

GROEPT
INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto trakteert:
5 duotickets voor
Lars Hornveth
in STUK

VISITATIE ZKT (SOMS) STDN

Visiteren, visiteren, wie zijn best doet zal het leren. Visitatiecommissies beoordelen de kwaliteit van opleidingen en bestaan uit minstens één student. Dat is bij decreet vastgelegd. Evident gevolg is dan ook dat er gezocht wordt naar studenten die wat van hun tijd willen opofferen om deel uit te maken van die commissie. Het vinden van die studenten blijkt echter een stuk minder evident.

RUBEN BRUYNNOOGHE & JEROEN DEBLAERE |

Het belang van de vertegenwoordiging van studenten in zo'n commissie spreekt voor zich. De kwaliteit van de opleiding wordt onderzocht en daarbij dienen ook studenten hun inbreng te hebben. Wanneer zij niet of onvoldoende gehoord (kunnen) worden, komt dat de opleiding in het algemeen niet ten goede.

Afgelopen december werd de visitatie van Taal- en Letterkunde voltooid, een van de grootste visitaties sinds de invoering

van het systeem in 1991. Aan vier instellingen in Vlaanderen werden verschillende opleidingen gevisiteerd. Het panel bevatte uiteindelijk wel vier studenten, maar dat had heel wat voeten in de aarde. Wegens omstandigheden kon slechts één van die vier studenten verschillende dagen in het panel blijven. In Leuven zouden volgens een studentenvertegenwoordiger van die opleiding zelfs geen studenten hebben deelgenomen aan de visitatie.

Het voorbeeld van de visitatiecommissie Taal- en Letterkunde zou echter vooral

te wijten zijn aan overmacht, maar het illustreert wel dat er een probleem is om studenten bereid te vinden om deel te nemen aan de visitatiecommissies. Marleen Bronders, coördinator kwaliteitszorg van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) erkent het probleem: "Het selecteren van studenten wordt verzorgd door VVS (de Vlaamse Vereniging van Stu-

denten, red.), maar vooral in het verleden merkten we dat daar wat moeilijkheden waren. We vermoeden dat dat het gevolg was van de interne problemen binnen VVS, maar die zouden nu voorbij moeten zijn."

VERGOEDING

De uitbesteding aan de Vlaamse Vereniging van Studenten om studenten te zoeken was vooral een eis van VVS zelf. "Als overkoepelende studentenraad stonden zij erop om het orgaan te zijn dat studenten aanleverde voor de visitaties. De VLIR en de VLHORA (de Vlaamse Hogescholenraad, red.) zijn daar akkoord mee gegaan," aldus Bronders.

Nu de interne problemen volgens VVS tot het verleden behoren, zijn er ook nieuwe afspraken gemaakt tussen de VLIR en VLHORA enerzijds en VVS anderzijds. "Er is een verhoging van de vergoeding aan VVS overeengekomen, maar daar staat wel een resultaatsverbintenis voor VVS tegenover. Wanneer zij niet aan de afspraken kunnen voldoen, zal er ook wat van het budget worden ingetrokken," weet Bronders.

Het uitbestede bedrag is goed voor ongeveer 7500 euro per jaar, maar dat zou zelfs niet eens geheel de kosten dekken die VVS zich getroost om studenten aan te brengen. Tom Demeyer, ondervoorzitter van de vereniging, verklaart: "Wij hebben een stafmedewerkster die zich daar bijna halftijds mee bezig houdt en bovendien staan wij ook zelf in voor de kosten die gepaard gaan met het verplaatsen van ons selectiepanel."

MIDDELEN

Tom heeft een verklaring voor de moeite die VVS ondervindt bij het vinden van studenten: "Ten eerste doen wij beroep op onze achterban. Wij spreken de lokale studentenraden aan en proberen op die manier de meest ge-

"De visitatie levert een student 700 euro op en duurt ongeveer twee en een halve dag"

ICT'ers gezocht aan K.U.Leuven

Soms creëert de moderne techniek meer problemen dan ze oplost. De plannen van de K.U.Leuven om voor volgend jaar op elektronische wijze een vervroegde examenplanning op poten te zetten waren nobel. De haalbaarheid ervan is een ander verhaal. Een gebrek aan ICT-experts gooit roet in het eten. Plan B bestaat uit het ambachtelijk opstellen van examenroosters.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Diplomaruimte geeft studenten de kans om hun eigen studieprogramma samen te stellen. Die keuze heeft echter gevolgen voor de examenplanning. Hoe groter de keuze, hoe groter de kans dat een student te maken kan hebben met een onmogelijk examenrooster. Om aan die problemen tegemoet te komen zal er vanaf volgend academiejaar gewerkt worden met een vervroegde examenplanning. Dat komt erop neer dat de examenmomenten bekend zullen zijn van bij de inschrijving. De regeling van het examenrooster zou bovendien worden overgelaten aan het SAP-Campus Management-systeem dat de best mogelijke spreiding

zou moeten berekenen. Dat systeem zorgt nu al voor de verwerking van onder andere je Individueel Studieprogramma. Het SAP-systeem zou ook automatisch nagaan of de lokalen voor de examens vrij zijn, er geen overlappings zijn en of er niet meerdere examens voor eenzelfde vak aan eenzelfde student worden toebedeeld.

Als de theorie te mooi klinkt om waar te zijn, dan is dat vaak ook zo. Het SAP-systeem kon niet op punt worden gesteld door een gebrek aan ICT-experts en het SAP-plan wordt uitgesteld tot het academiejaar 2011-2012. Vicerector Onderwijsbeleid Ludo Melis erkent de banaliteit van het probleem: "Het is als wachten op een wagen die je hebt besteld, maar

die niet komt. Tegen Kerstmis hadden we één SAP-specialist en in de loop van deze maand zullen we nog twee mensen kunnen rekruteren. Maar om het project tot een goed eind te kunnen brengen hebben we eigenlijk vijf mensen nodig. Je ziet dat we dus hevig onderbemand zijn."

Het gros van de problemen met het SAP-systeem is echter te wijten aan de complexiteit van het programma zelf. Oorspronkelijk werd het systeem ingevoerd om controle uit te oefenen op de inkomsten en uitgaven van de verschillen geledingen aan de universiteit. Gaandeweg werden steeds meer toepassingen aan het SAP-systeem toegevoegd. Toepassingen die in het geval van examenplanning zelfs niet eens meer met het oorspronkelijke doel van het systeem te maken hebben. Bovendien vraagt het SAP-systeem om uiterst gespecialiseerde IT'ers en die zijn maar moeilijk te vinden op de arbeidsmarkt. Hoewel SAP voor sommige toepassingen dus lang niet

het meest efficiënte systeem is, lijkt het door de vele toepassingen die er wel al aan zijn toegevoegd bijna onmogelijk om nog over te stappen naar een ander systeem.

De vervroegde examenplanning zelf wordt niet uitgesteld, of toch niet helemaal. "Voor een examenregeling heb je twee zaken nodig, enerzijds een rooster en anderzijds de namen van de studenten die je dan inschrijft in dat rooster. Dat rooster zullen we sowieso opstellen tegen 15 juli. De studenten zullen dan bij hun inschrijving weten op welke data de examenmomenten doorgaan," aldus Melis. Het tweede element, het inschrijven van de namen van de studenten, is echter een meer delicaat probleem. De universiteit biedt aan om dat universiteitsbreed over te nemen van de faculteiten, maar die faculteiten zijn niet verplicht om in te gaan op die uitnodiging en lijken ook niet geneigd om dat te gaan doen. Nochtans lijkt het in het voordeel

van de faculteiten om minder administratief werk te hebben. Melis verklaart: "Als faculteit heb je al ervaring met het opstellen van examenroosters en weet je ook beter wat wel en wat niet mogelijk is. Sommige faculteiten denken dat de universiteit te complexe regelingen zal opstellen en nemen dus liever het heft in eigen handen. Het bezwaar van de faculteiten is dus een bezorgdheid om kwaliteit."

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie is alvast niet te spreken over het falen van de universiteit. "In de studentenspeech van vorig academiejaar kwam het ICT-probleem nog ter sprake en telkens we er bij de universiteit op aandrongen om er ook effectief iets aan te doen, klonk het dat het wel in orde zou komen. Dat blijkt nu dus niet het geval te zijn," aldus Anton Schuurmans, ondervoorzitter van de studentenraad.

T

schikte student te vinden. Ten tweede hebben wij ook een veel kleinere organisatie dan de VLIR en beschikken we ook over minder middelen. Een laatste probleem ten slotte ligt bij de studenten zelf, die vaak niet goed weten wat de relevantie van zo'n visitatiecommissie is. Vooral bij hogescholen is het moeilijk om studenten te vinden omdat zij meer verplichte lessen moeten missen. Nochtans schrijft de VLHORA daar een excuusbriefje voor dat aanvaard moet worden door de instellingen."

RIJKELIJK

Bronders legt uit wat er gebeurt wanneer VVS geen studenten kan vinden: "Op dat moment beginnen wij zelf te zoeken naar studenten en wij lijken daar altijd vrij aardig in te slagen. Zo hebben we op zeventien dagen genoeg studenten gevonden voor vier visitaties, gewoon door personen binnen de faculteiten zelf aan te spreken.

Naast het belang van de commissies is er een ander, vrij overtuigend, argument om als student deel uit te maken van een panel. De vergoeding die de student in kwestie mag verwachten voor zijn moeite is rijkelijk te noemen. Voor een visitatie krijg je ongeveer 70 euro per dag dat je werkt aan de visitatie en bovendien ontvang je als student nog eens een vergoeding per bezoek. De visitatie van één instelling levert omgerekend ongeveer 700 euro op en duurt ongeveer twee en een halve dag, bovendien worden ook nog eens alle andere onkosten vergoed. Lang niet slecht voor een student die iets extra wil verdienen. Waarom de studenten toch niet bij drommen aanschuiven om mee te mogen doen aan een visitatie blijft ook voor Tom een raadsel. "Uiteindelijk is het een unieke ervaring voor een student en ik zie niet in wie niet geïnteresseerd zou zijn in zo'n vergoeding. We denken eraan om een campagne te lanceren om dat allemaal meer onder de aandacht te brengen. Het grootste probleem is waarschijnlijk dat studenten niet bekend zijn met de visitaties, maar als we dat aanpakken, krijgen we hopelijk ook meer respons."

WTF?

Visitatiecommissies bestaan uit een groep van zo'n vijf à zes experts. In de regel drie tot vier vakdeskundigen, een onderwijskundige en een student. Hun taak bestaat erin om opleidingen uit het Vlaams hoger onderwijs te bezoeken en te evalueren. Om hun neutraliteit te garanderen mag een expert niet visiteren aan zijn eigen instelling. De visitatiecommissies zijn uiterst belangrijk voor het garanderen van de kwaliteit van de opleidingen in het hoger onderwijs. Niet alleen wordt er door de commissies advies gegeven over hoe de opleiding zich kwalitatief kan verbeteren, maar bovendien wordt op basis van de visitatierapporten besloten of de opleiding formeel voldoet aan vooraf vastgelegde minimale kwaliteits- en niveauvereisten, de zogeheten accreditatie. Die accreditatie bepaalt in feite of een opleiding al dan niet mag blijven voortbestaan.

VLIR of Vlaamse Interuniversitaire Raad is een instelling van openbaar nut en dient als autonoom overlegorgaan voor de Vlaamse universiteiten. De instelling wordt bovendien ook door de universiteiten zelf gefinancierd. Het doel van de VLIR is het bevorderen van de samenwerking tussen de verschillende universiteiten. Bovendien is de VLIR als overlegorgaan nuttig om met de Vlaamse universiteiten tot gemeenschappelijke standpunten of beleidsadviezen te kunnen komen. Die standpunten en adviezen worden dan verstrekt aan de minister die bevoegd is voor het universitair onderwijs of het wetenschapsbeleid. De VLIR is bovendien ook verantwoordelijk voor het organiseren van de visitatiecommissies aan de universiteiten.

VVS of de Vlaamse Vereniging van Studenten is een overkoepeling van de verschillende lokale studentenraden. Door die verschillende studentenraden te overkoepelen kan VVS tot een gemeenschappelijk standpunt van de studenten komen. Met dat gezamenlijk standpunt kan VVS de belangen van de studenten vertolken op Vlaams niveau.

Vergeefse studieruimte

Overvolle ruimtes veroorzaken niet alleen een tekort aan zitplaatsen en schaars geventileerde lucht, maar waren ook de schrik van de universitaire student in blokperiodes uit vervlogen tijden. In de voorbije blokperiode hadden studenten die in Leuven verbleven echter de mogelijkheid om, naast de gebruikelijke bibliotheken, de Museumzaal in de Universiteitshal of Alma 2 te betrekken voor hun studies. Dit werd gerealiseerd naar aanleiding van een initiatief dat ontstond binnen LOKO, omdat in het verleden bibliotheken dus overvol zaten. "De Universiteit Gent heeft bijvoorbeeld al jaren de Thermanal (*studentenhuis waar lokalen ter beschikking staan, red.*) ter beschikking gesteld en opende de Boekentoren," aldus Bruno Spriet, studentenvertegenwoordiger van LOKO in de Academische Raad. "Tevens ontvingen wij klachten van studenten dat bibliotheken te vroeg hun deuren sloten, waarbij zij tegelijkertijd langere openingsuren verzochten."

Na een voorstel en daarbij behorend overleg in de Academische Raad werd, met instemmende medewerking van vicerector Abraham van Humane Wetenschappen, besloten de openingsuren van bibliotheken te

verlengen en extra studieplaatsen te realiseren. Er werd onder andere zwaar geïnvesteerd in verwarming en internetfaciliteiten. "Toch bleven veel plaatsen onbezet, met name in Alma 2, waardoor we deze dan ook vroegtijdig hebben gesloten," verklaart Bruno. "Ook in de Museumzaal waren elke dag maar twintig tot dertig van de 165 plaatsen ingenomen." Dat dit door stroeve communicatie komt, geeft hij toe: "Dat aspect was inderdaad problematisch. Via de website Blokken in Leuven en verschillende nieuwsbrieven werd het weliswaar gecommuniceerd, maar vanuit de kringen is het bericht niet voldoende doorgegeven. Ook het feit dat vele studenten liefst in een vertrouwde omgeving, hun eigen bibliotheek in dit geval, en in de nabijheid van vrienden willen studeren, heeft wellicht bijgedragen aan de geringe bezetting." Toch werden andere aanpassingen wel gemaakt: "De bibliotheken bleven langer open en daar werd wel gretig gebruik van gemaakt," aldus Bruno.

(RA) |

Een half jaar Waer

Mark Waer heeft zijn eerste semester als rector van de K.U.Leuven erop zitten. Waer lijkt vooralsnog te slagen in zijn opdracht om de verdeeldheid die heerste aan onze universiteit terug te dringen. Structuurhervormingen moeten die relatieve rust nu structureel verankeren. "Ik zou natuurlijk liever met andere dingen bezig zijn, maar we moesten hier sowieso door."

MAUD OEYEN |

Veto: Wat vond u zelf van uw eerste halfjaar als rector?

Mark Waer: «Over het algemeen ben ik zeer tevreden. Mijn mandaat begon onder een moeilijk gesternte; de verkiezing vond plaats in een woelige periode. Dat was niet gemakkelijk, maar de rust is vrij snel weer hersteld. We proberen vooral veel te communiceren.»

«Momenteel discussiëren we over onze legale basis. Die discussies schieten goed op en we hopen tegen de paasvakantie drie conceptnota's af te hebben. Dat zal onder andere gaan over de figuur van de rector: hoe hij gekozen en geëvalueerd wordt en wat zijn plaats is in onze almaar groter wordende organisatie. Ook de werking van de groepen of de verhoudingen tussen departementen en faculteiten zijn voorwerp van discussie. Die nota's worden uitgewerkt in het kader van de Academische Raad.»

Veto: Dat staat los van het werk dat de herstructureringscommissie doet?

Waer: «De commissie houdt zich vooral bezig met de suprastructuren: de Inrichtende Overheid, de Raad van Bestuur en de Associatie, hoe die laatste ook mag evolueren in de komende maanden. Het niveau daaronder — en dan spreek ik over de Academische Raad, het College van Bestuur, de rector, de groepen — wordt voornamelijk binnen de Academische Raad behandeld. De Academische Raad is te groot om dergelijke discussies te houden, maar we vergaderen geregeld in kleinere werkgroepen. We hebben nu een gemeenschappelijke redactiegroep opgericht. Ook binnen de herstructureringscommissie boeken we vooruitgang. De grote ideeën die daar gerezen zijn, zullen op de volgende Academische Raad worden voorgesteld.»

«Natuurlijk zou ik liever met andere dingen bezig zijn. Het is interessanter om inhoudelijk te werken rond onderwijs, onderzoek en maatschappelijke dienstverlening, maar het is natuurlijk belangrijk dat eerst je structuren op punt staan. Het is een oefening waar we sowieso door moesten.»

«Een ander belangrijk dossier van het afgelopen semester is natuurlijk het fameuze allocatiemodel. Dat is even wat moeilijk geweest, maar ik denk dat we tot een oplossing gekomen zijn die iedereen apprecieert. Binnen de humane wetenschappen is de onderwijsbelasting groter dan binnen de andere groepen en tot nu toe kwam dat niet voldoende tot uiting in ons intern allocatiemodel. We hebben daar een correctie doorgevoerd.»

Veto: Een andere discussie draait rond de structuur die de Associatie K.U.Leuven moet aannemen. Is daar ondertussen al meer zicht op?

Waer: «Ja en nee. Intern boeken we zeker vooruitgang. De volgende weken start het fameuze maatschappelijk debat en het is van groot belang dat wij als associatie heel goed weten wat we zelf willen. Wij zijn voor het associatie-idee, omdat we het belangrijk vinden om enerzijds de valorisatieketen heel goed door te trekken tot op kleiner regionaal niveau en anderzijds ook jongeren die voor de hogeschool kiezen makkelijker naar de universiteit te laten doorstromen. We willen daar dus zeker mee verder gaan, maar daar moet wel tegenover staan dat — wat de academische opleidingen betreft — de legale verantwoordelijkheid bij de universiteit ligt. Alleen zo hebben we de garantie dat die opleidingen voldoende gedifferentieerd zijn, dat ze dezelfde kwaliteitsnormen hebben, dat de academische benoemingen dezelfde kwaliteit hebben en vooral ook dat het onderzoek gecoördineerd wordt vanuit de universiteit. Tot slot willen we werken met een soort beheersovereenkomst. Men is momenteel testen aan het uitwerken, vooral in de context van de industriële richtingen. Vicerector Maex heeft samen met enkele directeurs een ontwerp van zo'n beheersovereenkomst opgesteld.»

«Verder is het natuurlijk van belang wat er decretaal beslist zal worden. Dat is helemaal nog niet duidelijk en we hebben de indruk dat er hier en daar toch nog erg uiteenlopende opinies zijn, ook in de geesten van sommige politici. Het is een goede zaak dat de universiteiten van Antwerpen, Leuven, Hasselt, Gent en zelfs Brussel wel op dezelfde lijn zitten. De hogescholen kijken daar wat van af; neem bijvoorbeeld de hogeschool Gent.

We zullen zien hoe dat zal evolueren.»

«We proberen in ieder geval vandaag al veel gemeenschappelijk te doen, los van de legale structuur. Op de langere termijn is het natuurlijk wel degelijk nodig dat er een wettelijke basis komt. Mocht die er niet komen, dan vrezende we dat er geïsoleerde academische eilanden zullen ontstaan. Dat zou heel ongezond zijn.»

Veto: In het recente debat rond de nieuwe aartsbisschop Léonard was u een opvallend gematigde stem.

Waer: «Ik maak me daar geen zorgen over. Léonard is heel open en verstandig, zelf ook prof en blijkbaar een zeer goed filosoof. We zijn een katholieke universiteit en dat betekent in mijn ogen vooral dat wij aan de katholieke gemeenschap het stakeholderschap aanbieden. Dat is duidelijk symbolisch. Ik zie geen reden waarom we dat anders zouden moeten doen. Uiteraard verschillen we heel regelmatig van mening. Dat is in het verleden zo geweest en dat zal in de toekomst ook zo zijn. Het blijft een kwestie van goede afspraken. Binnen een organisatie is het mogelijk om een raad of orgaan voor te zitten en er tegelijk een andere mening op na te houden dan wat daar wordt beslist. Dat is natuurlijk, en ik vind dat je die mening zelfs mag verkondigen. Zolang het naar de buitenwereld duidelijk is vanuit welke positie men spreekt, hoeft er geen probleem te zijn.»

Telex

NSV ERKEND

De extreemrechtse studentenvereniging NSV krijgt voor het eerst in 27 jaar weer subsidies van de Gentse universiteit nadat ze door het Politiek Filosofisch Konvent van de UGent door een nipte meerderheid werd erkend. Ook in Leuven heeft de Nationalistische Studentenvereniging de erkenning aangevraagd bij de studentenraad. Of LOKO het NSV in de toekomst zal subsidiëren, wordt beslist tijdens de algemene vergadering op vrijdag 19 februari.

NIEUWE GROOTKANSELIER

De aanstelling van de nieuwe Belgische kardinaal André-Mutien Léonard (tegenwoordig André-Joseph Léonard) zorgde voor heel wat beroering in katholieke, universitaire en andere kringen. Wegens enkele uitspraken uit het verleden in verband met homofilie en stamcelonderzoek kreeg de aartsbisschop al snel te kampen met kritiek en Facebookpagina's. De nieuwe kardinaal komt automatisch aan het hoofd van de Inrichtende Overheid van onze universiteit te staan, maar de Leuvense rector Mark Waer gaf al te kennen geen negatieve gevolgen te verwachten. Ook de katholieke ziekenhuizen maken zich vooralsnog weinig zorgen.

Al dan niet toevallig besliste de nieuwe Académie Louvain (een overkoepeling van de UCL, Notre-Dame de la Paix, Fucam en Saint-Louis) in dezelfde periode om niet langer de Bisschoppenconferentie als inrichtende macht van de verruimde universiteit te handhaven. In de plaats daarvan zal er een raad worden opgericht die zich toelegt op de relatie tussen de universiteit en de christelijke gemeenschap. Deze raad zal echter geen juridische macht hebben. De macht van de aartsbisschop zal dan ook sterk beperkt worden in het Waalse katholieke universitaire milieu.

STUDENTEN BEDREIGD DOOR SPAARLAMP

Het is algemeen geweten dat gloeilampen slecht zijn voor het milieu en bijgevolg legt de Europese Unie op dat tegen 2012 alle gloeilampen vervangen moeten zijn door spaarlampen. Politica Maggie De Block (Open VLD) waarschuwde in het consumentenprogramma Peeters en Pichal (Radio 1) echter voor de effecten van langdurige blootstelling aan spaarlampen. Hoewel de blootstelling aan UV-licht verwaarloosbaar klein zou zijn voor de meeste toepassingen van spaarlampen, geeft de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid op haar website toe dat de grenswaarde bijna bereikt wordt wanneer men voor een langere tijd op minder dan twintig centimeter van een lamp zit. "Mijn gedachten gingen onmiddellijk uit naar studenten die soms uren na mekaar onder een bureaulamp hun leerstof instuderen," aldus De Block. Volksgezondheid raadt mensen met een bijzondere lichtgevoeligheid aan om voldoende afstand tot de lamp te houden of een lamp met een extra glazen omhulsel aan te schaffen, maar benadrukt dat het risico beperkt is.

FAKBARTOERISME

Nog meer nieuws uit het liberale kamp: Open VLD maakte zich onlangs een beetje boos op de stad Leuven omdat in een toeristische brochure promotie wordt gemaakt voor de fakbars. Gemeenteraadslid Luc Ponsaerts liet in Het Nieuwsblad optekenen dat in de nieuwe gids zelfs meer fakbars worden vermeld dan gewone cafés. Volgens Ponsaerts is het al lang niet meer zo dat fakbars enkel dienen om studiegenoten samen te brengen. Ze zouden steeds meer gaan lijken op gewone cafés en een bedreiging vormen voor de reguliere horeca. In dezelfde krant reageert bevoegd schepen Dirk Vansina: "Fakbars zijn niet bij wet verboden en het lijkt me toegelaten dat we melden dat ze bestaan."

VISITATIE GEOGRAFIE

In het voorjaar van 2009 werden de Vlaamse geografie- en geomaticaopleidingen bezocht door een commissie van experts. Ook de bacheloropleiding Geografie van de K.U.Leuven en de interuniversitaire masteropleiding Geografie/Geography (K.U.Leuven in samenwerking met VUB) werden onderzocht op hun kwaliteit. De bevindingen van de commissie zijn te lezen in het visitatierapport dat in januari werd voorgesteld. De commissie is tevreden over het niveau en de oriëntatie van de Vlaamse geografieopleidingen. Goede punten zijn er voor de samenwerking tussen universiteiten en het integrerende karakter van de opleidingen. Verbetering is gelukkig nog mogelijk. Zo mogen de doelstellingen en onderwijsconcepten wat duidelijker, de personeelsomkadering kan beter, er is nog werk aan de internationalisering en het evenwicht tussen academische en professionele gerichtheid van de programma's vraagt aandacht, net als de invulling van bachelor- en masterproeven. Het volledige rapport kunt u lezen op www.vlir.be.

WANABA WEBSITE

De Associatie K.U.Leuven heeft een nieuwe website om studenten die verder willen studeren na het behalen van een bachelor- of masterdiploma te informeren over hun mogelijkheden. De site werd *Wanaba?!?* gedoopt (dat is 'wat na je bachelor' in het verkavelingsvlaams) en biedt een overzicht van alle masters, manama's, banaba's, schakelprogramma's, verkorte bachelors, enzovoort. Surf naar associatie.kuleuven.be/wanaba.

(MO) |

Onder professoren | Christopher C

ALLE KINDEREN F

CHRISTINE LAUREYS

CHRISTINE LAUREYS

Het rariteitenkabinet | Rijkdom e

Ik ben mijn portefeuille kwijt. Hij was rood met zwart en heeft een grote emotionele waarde. De eerlijke vinder krijgt natuurlijk een beloning. Nu u er toch bent, mag ik u wijzen op mijn koelkast die te koop staat? Ze is zo goed als nieuw en kost nauwelijks 70 euro. Ik kan u leren hoe salsa te dansen of yoga te beoefenen. Als ik uw reflexen mag testen, krijgt u twee filmtickets van mij, maar het vrijmaken van uw energiebanen zal u wel 100 euro kosten. Hallo, ik ben een flyer in de Alma.

JELLE DEHAEN |

In tijden van crisis kan elke extra duit van pas komen, maar het commerciële succes komt niet zomaar toegewaaid. Daar moet hard voor gewerkt worden. Een essentieel element hierin is de intelligente en strategische flyer die u in de Alma achterlaat om klanten te lokken. Veto wil u een handje helpen en u in enkele stappen leren hoe een goede flyer te maken.

Misschien bent u een van die werknemers van de K.U.Leuven en zoekt u studenten voor uw onderzoek. Belangrijk is het dan om dui-

delijk te maken dat uw onderzoek niet veel tijd in beslag neemt, niet gevaarlijk is en dat er een kleine financiële vergoeding tegenover staat.

Moelijker hebt u het echter als u zelf iets aan de man wil brengen, want dan is de concurrentie groot. Hoe kan u de aandacht van de student trekken? Inderdaad, door een schaars geklede, hitsige deerne op uw flyer te zetten. Dat hebben de organisatoren van *R&B Delicious* goed begrepen en ze hebben dan ook een gebronsde dame in een rode kanten bh op hun reclame gezet. Haar boezem is groot en haar

mondje heeft ze verwachtingsvol een beetje geopend. Ook de organisatoren van *Touch* kiezen voor een exotische vrouw. Zij draagt helaas iets meer kleren, maar buigt door haar uiteenwijkende knieën waardoor bijzonder duidelijk wordt gemaakt dat ook zij een geslachtsorgaan heeft dat de bezoeker van de fuif in kwestie wel eens zou kunnen bemachtigen.

Het is natuurlijk wat sneu dat u een wervende flyer hebt, maar dat hij niet gezien wordt. Ook dat heeft men bij *R&B Delicious* goed begrepen en zij leggen hun flyer dan ook strategisch verspreid over alle andere flyers zodat de hunne alle aandacht trekt.

MYSTERIEUS

U beschikt niet over schaars geklede chica's? Geen nood, er zijn ook andere manieren om de aandacht te trekken. Wees mysterieus, maar uiterst beloftevol. Zet op uw papertje

Colclough

RECHT OP ONDERWIJS

Twee februari 2010. Patroonsfeest K.U. Leuven. 8.15AM. Vandaag reiken de studenten een eredoctoraat uit aan ontwikkelings-econoom Christopher Colclough die zich inspant voor onderwijs voor alle kinderen ter wereld. Onderweg worden wij bijna omvergelopen door een horde jonge kinderen. School. De hele Grote Markt is bedolven onder jongelingen die vrij vermoeid, verstrooid en verward ogen. Velen van hen haten school. Maar ze zouden hun klaslokaal voor geen geld willen missen. Althans, dat beweert professor Colclough.

REMY AMKREUTZ & JEROEN DEBLAERE |

Veto: Wat beschouwt u als de belangrijkste bijdragen van uw onderzoek en werk?

Christopher Colclough: «Wellicht zal de meest belangrijkste bijdrage zich situeren in het kader van beleidshervormingen in ontwikkelingslanden. Ik heb onder andere proberen aan te tonen hoe regeringen onderwijs aan haar volledige bevolking kunnen aanbieden door een mengeling van het aanpassen van de prioriteiten en een aantal economische en sociale hervormingen.»

«Tegelijkertijd is al die jaren de financiële kloof tussen wat mogelijk en wat nodig is in de armste landen steeds vrij groot gebleven. In de laatste jaren heb ik geijverd voor een significante verhoging van de totale som die we voor onderwijs verplaatsen van het noorden naar het zuiden.»

Veto: Wat is de bron van uw passie?

Colclough: «Het fundamentele geloof dat onderwijs de enige manier is om mensen te bevrijden. Onderwijs is voor mij een van de krachtigste middelen tot sociale mobiliteit. Het kan ervoor zorgen dat mensen die nadelig aan het leven starten toch kunnen opklimmen.»

Veto: Toch moeten we dat effect ook in onze samenleving niet overschatten. Nog steeds worden financiële verschillen en klasseongelijkheden doorgegeven van generatie op generatie. Op welke manier bevordert onderwijs emancipatie?

Colclough: «Bestaande structuren zijn

diep verankerd en kunnen niet zo eenvoudig omvergeworpen worden. In werkelijkheid hebben we — als een maatschappij echt meer sociale rechtvaardigheid wenst — sociale en politieke veranderingen nodig. Die veranderingen kunnen gestimuleerd worden door onderwijs, maar ze zullen er niet noodzakelijk door bereikt worden. In sommige van de rijkere Arabische olieproducerende landen is er een relatief hoge scholingsgraad en gaan er zelfs ongeveer evenveel meisjes als jongens naar school. Toch is politieke verandering in die maatschappijen moeilijk bereikbaar. Het gaat er daar natuurlijk om dat die vorm van onderwijs de bestaande structuren bevestigt.»

«Hoe je het ook bekijkt, het is dus niet omdat je jongeren laat deelnemen aan het onderwijssysteem, dat je meteen ook politieke en sociale verandering mag verwachten.

Wie?

Christopher Colclough is professor Onderwijs en Ontwikkelings-economie aan de universiteit van Cambridge. Hij zet zich in voor het Education for All project en doet onderzoek rond gendergelijkheid met betrekking tot het onderwijs in ontwikkelingslanden en gaat op zoek naar een wisselwerking tussen de scholing voor elk kind enerzijds en de ontwikkeling van het land anderzijds. De studenten van de K.U. Leuven eerden zijn werk en selecteerden hem als eredoctor.

Maar het is tegelijkertijd wel zo dat onderwijs een noodzakelijk instrument is in het bereiken van socio-politieke aanpassingen.»

Veto: Volgens uw onderzoek is de genderongelijkheid voor onderwijs niet zozeer te wijten aan armoede, dan wel aan culturele gebruiken. Is secularisatie een oplossing?

Colclough: «Ik denk niet dat secularisatie op zich een belangrijk deel van de oplossing is. Het is veeleer de manier waarop bepaalde geloofssystemen geïnterpreteerd worden, die resulteert in een fundamentele ongelijkheid tussen mannen en vrouwen. In de grote religieuze teksten staan volgens mij ook geen zaken die aanleiding geven tot genderongelijkheid.»

Veto: Kan uw werk een oriëntalistische aanpak verweten worden? Wil u als 'wijze westerling' en ex-kolonisator de 'armen' en 'behoevenden' helpen?

Colclough: «Ik bekijk het niet op die manier. Het heeft te maken met de verantwoordelijkheid van iedereen — wereldwijd — die het goed heeft om hen die het minder goed hebben te helpen. Het heeft niets te maken met een historische kijk of koloniale verplichting.»

Veto: Vooruitgang betekent voor een econoom uiteraard economische vooruitgang. In welke mate vormt het kapitalisme het kader voor het Education for All project? En worden mensen dan beschouwd als middelen voor economische groei?

Colclough: «Ik zie de mensen eerder als de begunstigde partij. Natuurlijk zijn de mensen zelf belangrijk voor de vooruitgang, want zonder zekere competenties van de bevolking zou een economie het heel moeilijk hebben om te evolueren. Maar ik denk niet zozeer in die tegenstelling tussen kapitalisme en socialisme. Het is bewezen dat zowel in kapitalistische als socialistische samenlevingen — hoewel je die laatste tegenwoordig nog

moelijk vindt (lacht) — het inkomen grotendeels bepaald wordt door de graad van scholing.»

«Ik beschouw onderwijs enerzijds als een manier om menselijk potentieel te verhogen, maar anderzijds ook om ze meer productief — in elke zin van het woord — in hun leven te laten staan. Het grote argument voor meer toegang tot beter onderwijs is een hogere alfabetisering, die centraal staat in het leven van elk mens. Wanneer je beroofd wordt van lezen en schrijven, word je voor een deel ook beroofd van deelnemen aan de samenleving.»

Veto: Wanneer wij ontwikkelingshulp aanbieden, exporteren wij dan ook in grote mate ons ideënpatroon mee?

Colclough: «We moeten daar voorzichtig mee zijn. Diversiteit maakt

over de financiële brug.»

Veto: Wat gebeurt er wanneer corrupte ambtenaren of staatshoofden de geldstromen afromen?

Colclough: «Er zijn inderdaad landen die niet de structuren hebben om het geld op de juiste plaats te doen belanden. Geld geven zou dan alleen maar resulteren in de rijken nog rijker maken. Dat is een héél groot probleem.»

Veto: Op welke manier heeft het Westen belang bij een Zuiden met kwaliteitsvol onderwijs?

Colclough: «Het is ongetwijfeld in ons belang. In de eerste plaats kunnen ze belangrijke handelspartners zijn. Bovendien is onderwijs sinds elf september ook een belangrijk thema geworden in de discussie rond de war on terror. Het fundamentalistische terrorisme wordt vaak veroorzaakt

Onderwijs is een van de krachtigste middelen voor sociale mobiliteit

onze wereld veel rijker. Het zou een ramp zijn mocht de cultuur in pakweg Botswana op het spel staan als een gevolg van de uitbreiding van ons eigen onderwijssysteem.»

Veto: Sommige staatshoofden hebben ongetwijfeld baat bij onopgeleide burgers. Hoe kunnen we dat tegen gaan?

Colclough: «Actie is meestal nodig op internationale fora. We moeten die landen herinneren aan waar zij zichzelf toe verbonden hebben met betrekking tot de mensenrechten. Tegenwoordig is de internationale strategie er een die ontwikkelingslanden garandeert dat zij geen problemen zullen ondervinden wanneer ze een goed plan voorstellen. Noordelijke landen komen dan ook zeker

door een gebrek aan opleiding. Velen die geen enkele vorm van onderwijs kregen, zijn makkelijk vatbaar voor fundamentalistische visies.»

Veto: Kan Education for All dan beschouwd worden als een deelproject van de war on terror?

Colclough: «Neen, helemaal niet. Het gaat er om ontwikkeling en vrijheid naar mensen te brengen. Dat is trouwens al een tijdje zo, nog voor de oorlog tegen het terrorisme echt bestond. Mijn punt is eigenlijk dat terrorisme soms de argumenten in het Noorden versterkt, omdat onderwijs ook goed kan zijn tegen terrorisme. Maar het is in elk geval geen hoofdarument van mij om het Education for All project mee te gaan verdedigen.»

en rode, kanten bh's

dat u ophangt niet veel meer dan "A fun & exciting way to qualify for cash & travel rewards" en de link naar een website. Zet er in grote rode letters bij: "Let us show you how to create a whole new way of living." Een miniscuul papiertje dat de hemel op aarde belooft, wie kan daaraan weerstaan?

De mensen die in esoterie geïnteresseerd zijn duidelijk niet. Cruciaal als u zich in dit domein begeeft, is dat u uw aanbod lardeert met grootse verwachtingen, zeker als u wil verbergen dat wat u aanbiedt eigenlijk niet veel bijzonders is. Zo biedt Kadelink vier ochtendwandelingen van een uur aan voor de uiterst billijke prijs van twintig euro. Omdat natuurlijk iedereen op zijn eentje net zo goed en voor niets kan wandelen, moet u meer beloven. Wie met Kadelink wandelt, zal niet enkel zijn ene voet voor de andere plaatsen, maar ook zijn 'oorspronkelijke natuur' ontdekken en 'een rode

of oranje gloed opvangen'. Geen hond die weet waarover u het heeft maar wie wil er nu niet zijn natuur - excuseer, oorspronkelijke natuur — ontdekken? Marijke biedt voor vijftien euro een lezing aan waarin zij ons zal leren onze maskers af te zetten en ons ware zelf te ontdekken. Het mooiste zijn echter Bas en Marieke. Hun *Verwezenlijk je Levensopdracht*-programma (130 euro) belooft op drie weken al uw trauma's te verhelpen, inclusief die van vorige levens, ja zelfs om in het reine te komen met uw verleden 'voor de planetaire en kosmische levens'.

DOODSBEDREIGING

Een volgende tip is dat u moet doen alsof u degene bent die de klant een plezier doet. Joke wil bijles psychologie geven en beweert dat ze 'je graag wil helpen!' Wie aan de yogalessen van *Perpleks* wil deelnemen moet voor vijftien lessen geen 105

euro betalen maar krijgt het genereuze voorrecht een bijdrage te mogen leveren.

Tot slot nog een laatste opmerking om uw succes veilig te stellen. Laat niet al te duidelijk merken dat u niet overtuigd bent van de kwaliteit van wat u aanbiedt. Joke schrijft aarzeland: 'Samen geraken we er wel' en laat daarmee uitschijnen dat ook zij weinig vertrouwen heeft in uw intellectuele kwaliteiten. Maar wat u al helemaal wil vermijden, is dat u uw klanten met de dood bedreigt zoals de eerder vermelde Marijke in schabouwelijk Engels doet. Zij biedt een 'Healing Path' aan en zegt daarover zelf: "To cure and to heal are two different things. I have seen people curing but not healing, others healed and died."

CHRISTINE LAUREYS

AFGESTUDEERD? PROFICIAT GAAN DOPPEN

Vorig jaar rond deze tijd werden we om de oren geslagen met berichten over de crisis. Nu lijkt het ergste voorbij te zijn, al is een job vinden voor pas afgestudeerden nog steeds geen evidentie. Een goed diploma en de nodige brains zijn schijnbaar niet meer voldoende, tegenwoordig prijkt bij het afsluiten van de studententijd ook best al een flinke dosis ervaring op het cv. Hoe erg is het eigenlijk met de werkzoekende student gesteld?

RUBEN BRUYNNOOGHE & HERLINDE HIELE |

De cijfers van de VDAB liegen er niet om. In Vlaanderen waren vorige maand 31.750 hooggeschoolden die net een diploma op zak hadden op zoek naar een job. Dat is een stijging van 26 procent in vergelijking met vorig jaar rond dezelfde tijd, toen waren het er nog 25.024. Van deze groep werkzoekende afgestudeerden, behaalden er 17.267 een professionele bachelor, 858 een academische bachelor en 6482 een masterdiploma. Dramatische cijfers. Veel studenten komen, eenmaal afgestudeerd, duidelijk niet aan de bak op de arbeidsmarkt. Al kan het hele plaatje ook genuanceerd worden bekeken, zo klinkt het bij verschillende bronnen.

Joost Bollens van de Onderzoeksgroep Arbeidsmarkt van het Hoger Instituut voor Arbeid (HIVA) stelt dat we de situatie niet mogen dramatiseren. "Hooggeschoolden hebben het relatief gezien zwaar te verduren als men de cijfers vergelijkt met die van vorig jaar. Toch moeten er rekening mee houden dat hooggeschoolden twee jaar geleden in een wel erg comfortabele positie zaten. Als we vandaag naar de absolute cijfers kijken, zien we dat hooggeschoolden nog altijd veel beter scoren dan andere doelgroepen. Doordat we met z'n allen een diploma halen is de waarde van elk diploma natuurlijk gedaald, de visvijver met hooggeschoolden wordt groter en bedrijven kunnen, vooral in tijden van hoge werkloosheid, veel kieskeuriger zijn. Toch moet gezegd worden dat met een diploma je nog altijd werkzekerder bent dan zonder. Ons land kampt dan wel met een probleem van werkloosheid, maar dat probleem stelt zich vooral bij lagergeschoolden en minder bij hooggeschoolden."

Een illustrerend voorbeeld vinden we bijvoorbeeld in de bouwsector. Hoewel die sector bijzonder gevoelig is voor conjunctuurschommelingen is de vraag naar hooggeschoolden

daar nooit gestopt. Marleen Aben van Heymans Bouw nv weet dat er in de bouwsector altijd plaats is voor burgerlijk ingenieurs; zij kunnen aan de slag als werfleider of projectleider. De vraag is zelfs zo groot dat het de ingenieurs zijn die kunnen kiezen welk bedrijf hen de beste voorwaarden biedt. Van een grotere visvijver is er dus niet altijd sprake.

Minder gegeerde gediplomeerden hebben het echter niet zo makkelijk. Sommigen onder hen kiezen er dan maar voor om nog even verder te studeren tot de crisis wat is geluwd. En een extra diploma staat altijd goed op je cv, zo lijkt menig student te redeneren. Jan Herpelinck van de Dienst Studieadvies van de K.U.Leuven bevestigt deze trend: "We merken dit jaar een duidelijke stijging van studenten die geneigd zijn om een extra jaar bij te studeren. Dat kan een verstandige keuze zijn, maar studenten die voor die optie kiezen moeten toch opletten: twee diploma's zijn niet per definitie meer waard dan één. Bij een sollicitatie is het belangrijk te kunnen argumenteren waarom jij de beste kandidaat bent voor een bepaalde job. Het is dan toch noodzakelijk om de relevantie van die opleidingen te kunnen aantonen," aldus Herpelinck.

ERVARING

Een diploma alleen is niet meer voldoende. Stages of bepaalde vrijetijdsactiviteiten spelen eveneens een belangrijke rol. De overheid lijkt een van de weinige bedrijven te zijn die nog puur op basis van een diploma rekruteren. Stefanie Billiet van Selor, ziet nog een aantal andere redenen waarom de overheid zo'n populaire werkgever is: "In tijden van crisis biedt een statutaire benoeming werkzekerheid, al schuiven wij dat nooit als belangrijkste punt naar voren. Per jaar hebben wij zo'n driehonderd à vierhonderd vacatures en de crisis heeft daarop geen effect gehad." Over het niet nodig hebben van ervaring bij de overheid, klinkt het:

"Afhankelijk van de vacature is wel of geen specifiek diploma vereist. Al maken EVC's (eerder verworven competenties) ook bij ons hun opgang. Ervaring neemt dus ook bij de overheid een steeds belangrijker plaats in."

Van verschillende kanten klinkt het dat het ergste nu wel achter de rug is. "De banken zijn over het algemeen erg geïnteresseerd in het rekruteren van jonge gediplomeerden. Nu ze aan het herleven zijn, beginnen ze ook meer interesse te krijgen in de jobbeurzen," aldus Jan Herpelinck.

Die interesse van de bancaire sector is echter wel nog voorzichtig. Zo zal Dexia Bank België wel aanwezig zijn op de volgende jobbeurzen van de K.U.Leuven, maar daar zal ze enkel zoeken naar zelfstandige commerciële medewerkers. Dat zelfstandige net van Dexia Bank heeft volgens woordvoester Wendy

Cobbaerts trouwens nooit een rekruteringsstap gekregen. Voor die zelfstandigen zoekt Dexia ook naar vrij specifieke profielen. Bachelors bedrijfswetenschappen of masters economie bij voorkeur, maar andere gediplomeerden maken ook nog kans, als ze maar genoeg interesse tonen.

Dexia staat niet alleen in haar interesse in zelfstandige hooggeschoolden. Volgens Unizo medewerkster Annelies Storm zijn er sowieso weinig hooggeschoolden die de stap naar zelfstandig ondernemen zetten. Overigens zijn het vooral mensen tussen 35 en 45 jaar die een onderneming opstarten. Jonge gediplomeerde ondernemers zijn dus in de minderheid. De reden hiervoor is niet duidelijk. "Enerzijds wordt het afgeraden door de omgeving. Ouders zeggen hun kinderen dat ze hun brood wel zullen verdienen met het diploma dat ze behaal-

Seksverslaving rukt op

Seksverslaving, ook wel algemener aangeduid als lustverslaving, grijpt in de huidige maatschappij om zich heen. Het bevindt zich echter nog steeds in een taboesfeer en wordt niet zelden lacherig afgedaan: "Ik ben niet verslaafd, ik heb het gewoon nodig." Dat het toch een serieuze aandoening met dito gevolgen is, wordt duidelijk door een gesprek met een seksverslaafde. Sexaholics Anonymous (SA) probeert daarbij als zelfhulpgroep een begripvol baken te zijn.

REMY AMKREUTZ |

Frederik, alcohol- en seksverslaafde, maar tevens deelnemer aan de zelfhulpgroep, plaatst de oorsprong van zijn problemen al vroeg: "Het is volgens mij genetisch bepaald, mijn vader was namelijk ook een alcoholist. Daarnaast was mijn ouderlijk huis ook een zeer aseksuele omgeving. Ik had toen ik veertien was bijvoorbeeld een pennenvriendin. Mijn vader onderschepte op een dag een van mijn brieven, waarop hij mij voor de hele familie uitmaakte voor hoerenloper. Ik was nog een kind nota bene." Niet enkel dat, maar ook enkele gebeurtenissen tussen zijn tiende en dertiende levensjaar, hebben hun

sporen nagelaten: "Onder meer een pater in het internaat waar ik verbleef, een oudere jongen op school en een vrouwelijk familielid zijn toen over mijn seksuele grenzen gegaan. Op die leeftijd was ik seksueel nog niet ontwaakt, dat kwam later pas, dus dat heeft zijn sporen wel degelijk nagelaten." Vlak daarna begon zijn lustverslaving, wat later onder meer zou leiden tot het staken van zijn universitaire studies. "Alcohol en seks zijn bedoeld om te genieten, niet om het leven te ontlopen en gevoelens te onderdrukken, wat ik toentertijd wel deed."

Bekend is dat een verslaafde steeds meer nodig heeft om zijn kick te krijgen. Zo ook Frederik: "De fan-

tasieën die ik in het begin gebruikte, waren niet meer genoeg en ik had steeds meer porno en vriendinnen nodig om die roes op te roepen." Het programma van SA werkt volgens een dag van onthouding per keer, waarbij dagen zich idealiter gaan opvolgen. "Zelf ben ik nu zes maanden clean, en ik heb onlangs ook mijn broers verteld over mijn problemen." Dat laatste ligt in de praktijk nog niet zo gemakkelijk, aangezien veel seksverslaafden niet voor hun problemen

"Een verslaving kan gestabiliseerd, maar niet genezen worden"

durven uit te komen. Sexaholics Anonymous is vanuit deze noodzaak ontstaan en biedt hulp in Vlaanderen via bijeenkomsten en praat sessies.

Door middel van gesprekken en een sponsorsysteem, waarbij een per-

soon die al langer sober is een andere verslaafde begeleidt, proberen zij hun verslaving de baas te worden. "Een verslaving kan gestabiliseerd, maar niet genezen worden. Je blijft een seks- of alcoholverslaafde," stelt Frederik. Lustverslaving wordt in de media vaak betiteld als een voornamelijk mannelijke verslaving. "Vanuit mijn eigen ervaring, ik ben natuurlijk geen expert, is dat niet terecht. Het merendeel bestaat weliswaar uit mannen, maar ik zie wel een

toename van vrouwelijke deelnemers aan de sessies. Vaak noemen vrouwen zichzelf uit schaamte ook eerder verslaafd aan affectie dan aan seks." SA wordt gefinancierd op basis van vrije gaven: deelnemers aan de sessies

kunnen enkele euro's doneren. "Let wel, daar staat ook een maximum op, zodat niemand exorbitante bedragen afstaat," aldus Frederik.

Tot slot wijst Frederik ook op het belang van SA voor studenten binnen de huidige maatschappij: "Het is inderdaad in opkomst. Waar je vroeger de studenten die door het lint gingen gemakkelijk kon spotten, zijn er tegenwoordig studenten die hele nachten op het internet doorbrengen." Cyberseks wordt genoemd als een component van seksverslaving, aangezien een verslaving op die manier een begin kan hebben. "In een paar jaar tijd ontwikkelt dit zich vervolgens tot een hardcore seksverslaving. Ik vind het belangrijk dat studenten zich dit realiseren, aangezien veel mensen hun probleem niet erkennen en dus geen hulp zoeken." En juist daar komt Sexaholics Anonymous weer om de hoek kijken...

www.sexaholicsanonymous.be

, U KAN

ANDREW SNOWBALL

den en raden hen dan ook af om het risico te nemen. Anderzijds worden studenten tijdens hun opleiding ook te weinig geconfronteerd met het ondernemerschap in hun opleiding." UNIZO pleit er dan ook voor om studenten beter te informeren over het zelfstandig ondernemerschap.

Joost Bollens van HIVA besluit: "Het probleem van werkloosheid zal zichzelf oplossen. De crisis is aan het verdwijnen, maar de arbeidsmarkt hinkt altijd achterop, dus het zal nog een tijdje slecht nieuws blijven regenen. In 2010 zal de werkloosheid nog stijgen. Wanneer we beterschap mogen verwachten kunnen we niet zeggen, maar tegen 2011-2012 zou die er toch wel al mogen zijn."

Artefact

Nostalgi en vergeetachtigen verenigt u, want dinsdag 9 februari gaat er een festival naar uw hart van start: het media-kunstenfestival Artefact. Dit jaar luidt het thema On Gaps and Silent Documents.

We leven in een Googletijdperk waarin alles opgeslagen wordt; wie geen back-ups maakt, wordt nagestaard. Op Artefact deconstrueren internationale kunstenaars met graagte deze archiveringsdrang. Ze bevragen de gaten in databanken, archieven en geheugens. Op het programma staan performances, exposities, symposia en muziek, steeds gekoppeld aan oude en nieuwe media.

Zo is er bijvoorbeeld het kunstwerk *default to public: tweetleak & tweetscreen* van de Duitse kunstenaar Jens Wunderling. Hij gaat aan de slag met twitterberichten. Tweetleak print de tweets die in de buurt gepost worden uit op stickers. Daarnaast is er Tweetscreen waarbij de tweets geprojecteerd worden op het gebouw van Groep T. Wunderling stelt op die manier vragen bij onze privacybeleving en het verlies van controle over onze eigen data.

De link tussen muziek en het thema van Artefact is niet meteen duidelijk, maar dat maakt het programma niet minder interessant. Zo zal op 13 februari in STUK de Amerikaanse free-jazz drummer William Hooker live improviseren bij de stille film *The Symbol of the Unconquered*.

Artefact: 9 - 14 februari, www.artefact-festival.be

(DDW) |

Hoe zou het eigenlijk zijn met... de holebi's?

"Als een man met een andere man omgang heeft zoals met een vrouw, begaan beiden een afschuwelijke daad. Zij moeten ter dood worden gebracht; zij hebben hun dood aan zichzelf te wijten." Zo staat het in de Bijbel, een oud boek dat naar verluidt het woord van God bevat.

MAUD OEYEN |

Niemand die dat letterlijk neemt natuurlijk. Ondertussen zijn we ook enkele millennia verder en de tijden zijn veranderd. Weinig mensen kijken er — althans hier in het vrije Westen — nog vreemd van op dat er mannen bestaan die het graag willen doen met mannen en vrouwen die het bijzonder fijn vinden met vrouwen. Homoseksualiteit werd in 1990 geschrapt uit de lijst van mentale ziekten van de Wereldgezondheidsorganisatie en vandaag de dag mogen holebi's trouwen, kinderen adopteren en zelfs in het openbaar handjes vasthouden.

FACEBOOK

En toch. Ook in de eenentwintigste eeuw krijgen holebi's geregeld te kampen met onbegrip, beledigingen en discriminatie. Zeer recent ontstond er nog heel wat ophef over de uitspraken van de nieuwe kardinaal André-Mutien Léonard. Hele krantenpagina's werden gevuld met de opinies van voor- en tegenstanders van deze vlotgebekte moraalridder die metaforen weet te hantieren alsof het zijn dagelijks brood is, hier eloquent homoseksualiteit vergelijkend met anorexia en ginder al even welbespraakt wijzend op de overeenkomsten tussen condooms en motorhelmen. Ook de vroegere uitspraak van Léonard dat holebi's 'abnormaal' zouden zijn, leidde tot kritiek. Op de sociale netwerksite Facebook telt de groep *Tegen Léonard als Grootkanselier van de K.U.Leuven!* ondertussen een kleine 700 leden. Çavaria (de vroegere holebifederatie) diende Léonard van een felle repliek. "Voor ons behoudt Léonard dezelfde mening over homoseksualiteit, namelijk dat het abnormaal is, een ziekte zelfs. Het is zijn recht om dat te zeggen, maar het is ook ons recht om erop te wijzen dat zijn uitspraken onzinnig, zeer dom en beledigend zijn," aldus Çavaria. Bij de nationale holebi-jeugdbeweging Wel Jong Niet

Hetero zijn een aantal gevallen bekend van jongeren die zich al lieten otdopen. "We hebben niemand daartoe aangezet, omdat het geloof ook voor veel holebi-jongeren nog steeds veel betekent. Maar we geloven niet in de manier waarop Léonard zijn geloof uitdraagt," zo klinkt het bij de beweging.

HUWELIJK

"Het gezin is dé bouwsteen bij uitstek in onze samenleving. Daarom geldt voor NSV! het huwelijk als onaantastbaar en als hoogste samenlevingsvorm. Voor ons is het huwelijk steeds een verbintenis tussen een man en een vrouw. Deze verbintenis dient maatschappelijk beschermd en aangemoedigd te worden." Zo staat het te lezen in de politieke beginselverklaring van de extreemrechtse studentenvereniging NSV!. Volgende week beslist de Leuvense studentenraad LOKO over subsidies voor het NSV!. "We zullen er zeker niet voor pleiten om een organisatie te ondersteunen die ons gelijke rechten wil ontzeggen," zegt Seppe Geerts, woordvoerder van Wel Jong Niet Hetero. "Je kan er natuurlijk een andere mening op nahouden, maar we willen toch graag een beetje erkenning. We hopen dat de meeste studenten het wel aankunnen om een holebihuwelijk als normaal te beschouwen. Ik zou het er moeilijk mee hebben als een dergelijke vereniging subsidies zou krijgen van een studentenraad. Je mag als vereniging denken wat je wil, maar er zijn wel ideeën die je niet te hard moet ondersteunen."

Hoewel het tegenwoordig makkelijker is om holebi te zijn en daar ook voor uit te komen, blijft het voor heel wat mensen niet eenvoudig. Uit een onderzoek van de psychologe Miranda Schoonacker (VUB) bleek deze zomer nog dat meer dan de helft van de jonge lesbische meisjes al minstens een keer ernstig heeft overwogen om zelfmoord te plegen. Ter vergelijking:

voor jonge heteromeisjes zou dat cijfer onder de twintig procent liggen.

VADERSCHAPSVERLOF

Bij het vorig jaar opgerichte Meldpunt Discriminatie van de stad Leuven heeft men ondertussen nog niet veel holebi's over de vloer gekregen. "Er zijn een stuk of zes meldingen binnengekomen," weet Lies Van Cleynenbruegel van het meldpunt. "In twee gevallen ging het over uitspraken die de paus heeft gedaan ten aanzien van holebi's. Twee keer was er sprake van een huis dat beklad was. Soms gaat het ook om directe beledigingen. Maar daar houdt het ongeveer op." Holebi's die te kampen hebben met discriminatie op de huisvestingsmarkt hebben zich voorlopig nog niet gemeld bij het Leuvense meldpunt. "Ik heb de indruk dat deze groep de weg naar ons nog niet helemaal gevonden heeft. Ze hebben natuurlijk hun eigen kanalen, zoals de holebifederatie (Çavaria), die een eigen meldpunt heeft. Ik veronderstel dat daar wel meer klachten binnenkomen."

De actie die het Meldpunt Discriminatie onderneemt, verschilt van klacht tot klacht. Het meldpunt informeert mensen, adviseert hen over de stappen die ze kunnen zetten en organiseert bemiddeling. "Als er echt een gerechtelijke procedure nodig is, kunnen we de zaak doorverwijzen naar het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding, maar eigenlijk zijn we daar niet echt voor. We proberen zoveel mogelijk problemen via bemiddeling op te lossen. Als het duidelijk is wie de dader is of wie de belediging heeft geuit, dan proberen we die met het slachtoffer aan tafel te zetten. Als dat niet lukt is het ook mogelijk om indirect te bemiddelen door bijvoorbeeld telefonisch contact op te nemen met de tegenpartij." Ook voor meer structurele problemen — zoals het feit dat enkel de mannelijke partner van een bevallen vrouw recht heeft op tien dagen vaderschapsverlof — probeert het meldpunt een oplossing te vinden door te bemiddelen, bijvoorbeeld met de werkgever.

CHRISTINE LAUREYS

Tafelrond (13) | Thomas Sterken

In Tafelrond komt wekelijks een preses aan het woord. In een druilerige en verlaten stad, wachtend op de terugkeer van alle studenten, vertelde Thomas Sterken over zijn ervaringen als preses van de studentenvereniging van Groep-T Engineering College.

REMY AMKREUTZ |

Veto: Hoe ben je preses geworden?

Thomas Sterken: «In mijn tweede jaar was ik schachtenmeester. Toen hielp ik al enkele ferme activiteiten mee organiseren, zoals onder meer een deel van LOKOmotion. Vervolgens was ik volgens velen de meest geschikte kandidaat en hebben ze me gepusht om voor preses te gaan. Ik heb mij toen met volle overtuiging kandidaat gesteld om er nog een beter jaar van te maken...»

Veto: En dat lukt tot nu toe?

Thomas: «Gigantisch goed, tot mijn verbazing. Ik had het niet verwacht. Het is, denk ik, de grootste uitdaging die ik tot nu toe heb ondergaan en samen met de rest van het presidium lukt het erg goed.»

Veto: Je houdt toch ook nog wat tijd over voor ontspanning, een lief bijvoorbeeld?

Thomas: «Dat is de grootste stommitieit ooit. Ik werd preses en drie dagen later had ik opeens een lief. Ze wist wel niet dat ik preses was. Ik heb daar dus tijd voor, hoewel Industria altijd op de eerste plaats komt. Af en toe klaagt ze daarover, maar dat valt goed mee.»

Veto: Organiseert Industria activiteiten waar ook andere studenten een kijkje zouden moeten nemen?

Thomas: «Dit jaar zijn we gestart met internationale activiteiten en samen met 'LOKO Internationaal' proberen we de buitenlandse studenten te bereiken. We hebben bijvoorbeeld de 'Internationale Food Market' en een galabal georganiseerd.»

MANNENVERENIGING

Veto: Typeer eens, in een aantal kenmerken, de doorsnee Industria-student...

Thomas: «Veel werk. Pendelaar, slechts veertig procent zit op kot. Daardoor neemt de gemiddelde student meestal overdag deel aan activiteiten. En mannelijk.»

Veto: Toch zijn er enkele vrouwelijke presidiumleden.

Thomas: «Dat klopt, vier meisjes. Dat weerspiegelt ongeveer de verhoudingen, omdat wij ongeveer dertien procent vrouwelijk studenten in de opleiding hebben. De meisjes in de ploeg doen het geweldig en laten zien dat Industria niet alleen een mannenvereniging is, maar dat meisjes er ook in kunnen deinen.»

Veto: De laatste tijd woedt het debat rondom academisering, de inkanteling van hogeschoolopleidingen in het universitaire onderwijs en de herwaardering van diploma's. Houdt dat ook jullie studenten bezig?

Thomas: «Industria houdt zich vooral bezig met het sociale aspect, de studentenraad met onderwijs. Vanuit die raad is

CHRISTINE LAUREYS

“In Groep T zouden docenten zich beter moeten aanpassen aan de wensen van de studenten”

echter nooit echt *schwung* geweest om te communiceren dat studenten binnen een of twee jaar een ander diploma gaan krijgen. De studenten zelf vragen er ook niet naar. Het zal hen mogelijkheden bieden in het buitenland, hogescholen kennen ze daar immers niet, maar het aantal studenten dat na het afstuderen in het buitenland terechtkomt is miniem. Ik ben in elk geval een voorstander van academisering, ook omdat in Groep T docenten en assistenten zich beter zouden moeten aanpassen aan de wensen van de studenten. Bijvoorbeeld een professor die al jaren dezelfde cursus geeft, maar vervolgens niets doet wanneer hij gevraagd wordt om een vernieuwing door te voeren. Aan de K.U.Leuven zou dat wel anders zijn, denk ik. »

Genesis | 1974

Er was eens, héél lang geleden, toen Mark Waer nog kort haar had en de nonnen nog kloten hadden, een piepklein krantje. Het heette *Veto* en liet zich gewillig lezen door alle studenten aan de Leuvense universiteit. Ach, wat een mooi krantje was dat.

Een tijd van pais en vree, zo lijkt het wel. Maar dat is enkel schijn, want in werkelijkheid stonden studenten op de barricades om te vechten voor meer inspraak en voor democratisering van het onderwijs. Om kort te gaan, de hele wereld moest hervormd worden en in de lust van dat idealisme ontstond in 1974 de studentenkrant *Veto*.

Luc van Bouchout, de allereerste redactiesecretaris avant la lettre van *Veto* heeft goede herinneringen aan die tijd: “We hadden op dat moment het verwaand idee dat we iets konden veranderen. De studenten hadden ook veel te zeggen. Ze hadden uitgesproken meningen over de maatschappij en in de herinnering van mei '68 was men nog zeer geëngageerd.”

WIEG

Niet toevallig kreeg *Veto* de koppen ‘Staat, Kapitaal en Kerk’ — gesymboliseerd door drie vadsige ventjes — met zich mee; net datgene waar de studenten zich tegen wilden afzetten.

De context van *Veto* was toen erg verschillend van de huidige omgeving. *Veto* ontstond als krant van de Algemene Studentenraad (ASR) en werd dan ook bevolkt door actieve studenten uit dat overkoepelende orgaan. Luc van Bouchout was indertijd ook voorzitter van Kringraad en stond dus mee aan de wieg van *Veto*: “We probeerden toen toch zo veel mogelijk studenten te bereiken. Het was niet zo dat we enkel schreven voor diegenen die alleen met de belangen van de studenten bezig waren. Ook de modale student probeerden we te interesseren voor onze doelen.”

“Wat betreft het maken van een krant is er nu toch wel veel veranderd. Ik was zo'n drie jaar bij *Veto* en dat waren toen toch echt nog de tijden van paard en kar. Zowel informatievergaring als het schrijven gebeurde nog met pen en papier of met een typemachine. Toen moest alles met de hand gebeuren, ook de lay-out. Ik herinner mij nog goed dat we op 's avonds en 's nachts de kelder indoken om de artikelen in kolommen te knippen en op een groot blad te plakken. Ik wou altijd vrij snel knippen, maar dan waren ze soms kwaad dat het schuin was.”

(JD) |

Veto digitaliseert momenteel haar archief. In afwachting van het resultaat bieden we u geregeld een exclusieve blik op het studentenverleden.

Hiphop, metal en alles daartussen

Afgelopen zaterdag hadden wij 's namiddags de helse waansin van the Dillinger Escape Plan ondergaan in de club van de Ancienne Belgique. De echte, de levende, de Brusselse. Niet dat dode gedoe uit Oud België. Daarna hadden wij vooral nood aan een scheut popmuziek.

GEERT JANSSEN |

Wij dus naar Het Depot waar de achtste voorronde van 's lands bekendste Rock Rally doorging. Onze opwinding werd snel in de kiem gesmoord. Wij werden ronduit brutaal bij de keel gegrepen door rapper Swizzy Blades van het Leuvense hiphopcollectief L'Ame Buccale. De man was het niet eens met onze recensie van hun passage bij de Rockvonkfinale en wilde tekst en uitleg. Na veel gespartel, genuanceer en gesmeek voor ons leven liet hij ons gaan. Wij vielen op onze knietjes als een moslim en dankten de Heer.

Omdat toeval niet bestaat mocht datzelfde L'Ame Buccale de voorronde aftrappen. Wij vonden

hen beter dan op Rockvonk. Meer dan veertig jaar na Leuven Vlaams kicken ze een eerbetoon aan onze mooi stad in het Frans en het Engels. Dubieus to say the least.

Vervolgens was het aan Bad Cirkuz, ook al geen onbekenden voor onze oren. De sterke en zwakke punten van dit soulgezelschap werden pijnlijk duidelijk. Het circus beschikt over een krachtige zangeres en een doeltreffende sound. Alleen laten ze hun nummers veel te lang aanslepen. Een goede eindredacteur lijkt ons noodzakelijk.

Het is tegenwoordig verplicht in elke Rock Rally dat er wat piepjong grut van de lagere schoolbanken wordt geplukt om met gitaar en al het podium opgeduwd te

worden. Zaterdag viel die eer te beurt aan Barefoot & The Shoes. Een duo dat regelmatig de straatmuzikant uithangt in de Diestsestraat ter hoogte van het beeld van de bakkersjongen. De twee brachten doorleefde blues — inclusief silly hoedje — die rechtstreeks van de katoenvelden langs de Mississippi leek te komen.

Look & Trees speelde leuke enthousiaste rammelrock die kopje onder ging door een overdaad aan ideeën. Voorbeelden werden te slaafs nagevolgd. Volgende keer beter, jongens.

School Is Cool was het randgeval van de avond. Hun groepsnaam is knulliger dan het cultuurbeleid van Joke Schauvliege. Hun act leek op een workshop crea in een opvangcentrum voor verstandelijk gehandicapten. Het ongebreidelde enthousiasme spatte er echter van af. Vooral van de percussionist rechts dan. In *no time* lag Het Depot aan de voeten van

School Is Cool. Respect!

Silverfish was de vreemde eend in de bijt. Vier heren in strakke kostuums, de bassist zelfs met een paardenstaart. Poprock gladder dan een hamster in de anus van Richard Gere. Los van de occasionele valse noot is Silverfish ongetwijfeld beloftevol. Het zou ons echter verbazen mochten ze het in de Rock Rally waarmaken.

Een streepje metal op zijn tijd appreciëren wij ten zeerste en zaterdag stond Emperors of Decay daarvoor in. De heren hadden hun microfoonstandaarden bekleed met kerstlampjes en tekenden alzo voor de meest *gaye* gimmick van de avond. Hun metal klonk solide maar niet origineel.

Toen volgden er nog drie groepen maar bij ons sloeg de vermoeidheid zo hard toe dat we “auw” zeiden. We zijn dan maar huiswaarts gekuierd om ons hoofd te rusten te leggen in de mist van ons bed.

STEPHANIE VERBEKEN

Strip in de bib

Dat Leuven over striptalent beschikt mocht reeds blijken aan de lezers van dit blad. De bezoekers van de tentoonstelling 'Leuven in strips. Strips in Leuven', die te bezonderen was in onze universiteitsbibliotheek, zullen het nu ook geweten hebben.

EWOUT DUYCK & WANNES VAN HERCK |

De exhibitieruimte van de centrale bibliotheek lijkt een onopgemerkt bestaan te leiden: de vaak exotische tentoonstellingen worden meestal bezocht door een al even exotisch publiek. Toch ging de laatste tentoonstelling *Strips in Leuven. Leuven in strips*, die er kwam op vraag van de universiteit om de universiteitsgebouwen in de kijker te zetten, niet onopgemerkt voorbij. Ondanks de examenstress van de voorbije weken was de opkomst beter dan verwacht: het aantal bezoekers werd geschat rond de tweeduizend. De tentoonstelling kon rekenen op een gevarieerd publiek van stripliefhebbers en vanaf de tweede helft van de tentoonstellingsperiode kreeg ze ook de aandacht van middelbare scholen en andere groepen. "Soms had ik tot drie groepen per dag." Organisator en stripfanaat Jozef Peeters is zichtbaar een tevreden man.

Leuven speelde natuurlijk dé centrale rol in deze tentoonstelling. Bekende historische Leuvense sites zoals de Naamsepoort en de Abdij van Park sieren de achtergrond van Hec Leemans' *Bakelandt* en *De Rode Ridder* van Karel Biddeloo. Al nemen sommige tekenaars het niet te nauw met de topografie van de Dijlestad. In de politiethriller *Hartendief* neemt het hoofdpersonage een omweg van het station naar de centrale bibliotheek via het Groot Begijnhof. GPS moest hier blijkbaar plaats ruimen voor artistieke vrijheid. Ook dient de stad als decor voor een aantal hedendaagse

stripverhalen waarin we vaak een zeer persoonlijke blik krijgen op de stad. We herkennen cafés Commerce en Erasmus, zaal Lido, het stadspark en Gasthuisberg in de strips van Conz en Kristof Spaey.

De expositie had ook de nodige aandacht voor het grafische werk van onder andere Ever Meulen. Eén van de absolute topstukken van de tentoonstelling was een exemplaar van *l'Escolier* uit 1952. Op de kaft pronkt een afbeelding van Kuijfe met studentenpet, van de hand van stripcoryfee Hergé zelve. Een ander topstuk werd uit het bibliotheekarchief opgediept. Een studentikoze vandalenstreek, met als slachtoffer het beeld van Van de Weyer dat in 1879 nog op het Ladeuzeplein stond (*tegenwoordig op de Kapucijnenvoer, red.*), vormde de aanleiding voor een spotprent. Studentengrappen zijn blijkbaar van alle tijden.

Bijzondere aandacht werd ook besteed aan de verschillende strips en cartoons in studentenbladen. *Veto* neemt hier een belangrijke plaats in. Ons blad heeft verschillende generaties van beloftevolle tekenaars afgeleverd onder wie Nix, Bart Ramakers, Seb en Guido Devadder. Schetsen van Elias Gits en huidig tekenaar van *Veto* Pieter Fannes kregen een aparte plaats in de tentoonstelling, net als de cartoons van Shellac.

Wat begon als een bescheiden project maakte bij Peeters plaats voor trots: "Leuven is geen dood stadje. Stripwinkels (Het Besloten Land), uitgevers (Grint en Oogachtend) en striptentoonstellingen hebben heel wat te bieden aan de liefhebber en trekken zelfs een internationaal publiek aan." Diverse publicaties en colloquia getuigen van de ruime interesse die er bestaat voor het stripgenre. Veel van het talent dat een opleiding volgde aan de universiteit kwam later in het stripmilieu terecht. Conz, Zaza en Ilah zijn enkele alumni van de K.U.Leuven die tegenwoordig publiceren in diverse kranten en gespecialiseerde striptijdschriften.

ANDREW SNOWEAL

Alzheimer tekenen

Parallelepiped, een tongbrekende term die met opzet werd gekozen om verwarring te zaaien, is zoals de titel doet vermoeden geen gemakkelijke tentoonstelling. Ze kwam tot stand na drie jaar onderzoek en samenwerking tussen kunstenaars en wetenschappers, waaronder Anne-Mie van Kerckhoven, Koen Vanmechelen en Géry d'Ydewalle. Nochtans wordt de opening van de tentoonstelling niet gezien als eindresultaat, maar slechts als een deel van het onderzoeksproces.

GELAAGD

In M worden kunst en wetenschap oneindig overlapt. Deze ontmoeting vloeit niet enkel voort uit nieuwsgierigheid, maar poogt de gekende perspectieven te verleggen. We zien onderzoek in creatieve bodem en de inverse kwantificering van wetenschappelijke kennis. Emotie, noemt men dat. Het resultaat is een uitermate gelaagde tentoonstelling, waar elke ruimte komt met een eigen aha-erlebnis. Net zoals Columbus werd geprikkeld om op zoek te gaan naar India en Darwin onze evolutie wilde begrijpen, zo prikkelt *Parallelepiped* de nieuwsgierigheid van de bezoeker.

Bij Anne-Mie van Kerckhoven legt men door middel van bewegingsonderzoek de perceptie van de toeschouwer aan banden. De schijnbaar chaotische benadering van kunst wordt er verduidelijkt. De toeschouwer ziet hoe de focus van het oog heen en weer beweegt over het canvas, op

zoek naar een verklaring in de details. Het is pas daarna dat hij een stap achteruit zet en het geheel tot zich kan nemen. Een gelijkaardige benadering wordt genomen bij de animatiefilm van houtskooltekeningen van Wendy Morris.

Een andere ruimte toont een PET-scan van de creatieve geest. Verschillende kunstenaars werden als creatief zijnde gedissecteed door het grote apparaat, waarbij de actieve delen van hun brein op film werden vastgelegd. Deze wetenschappelijke projecten palmen twee volledige zalen in en verschijnen hier en daar tussen de kunstwerken.

Ronny Delrue werkte samen met Koen van Laere en verdiepte zich in diens onderzoek naar Alzheimer. In potloodlijnen laat hij de ziekte groeien en schetst hij de herinneringen en de mens die vervagen.

Nick Ervinck ontmoette Pierre Delaere op de kruising tussen driedimensionale kunst en experimentele oto-rino-laryngologie. Dit slokdarmonderzoek leidde de kunstenaar tot het bestuderen van de vorm van organische structuren. Het resultaat prijkt torenhoog op de muur in de vorm van een ontzagwekkende digitale print. Op het dakterras prijkt *Niebloy*, een ander sculptuur dat waarachtig in drie dimensies werd geprint.

Parallelepiped loopt nog tot eind april in Museum M. Wetenschappers en kunstenaars weten waarheen.

(SS & HH) |

Brabantgedicht

De zonder meer ravissante Limburgse deerne Lotte Dodion werd zaterdag dertig januari jongstleden in het STUKcafé uitgeroepen tot beste Brabantse dichteres. Wij dwongen haar tot een gesprek. Het resultaat hebben we uitgetypt en wordt nu door u gelezen.

GEERT JANSSEN |

Veto: *Wij zagen je overwinning zaterdag van ver aankomen. Had je het zelf in de gaten?*

Lotte Dodion: «Ik wist wel dat ik mij absoluut niet slecht moest voelen als ik verloor. Dan was de jury duidelijk voor iets heel anders te vinden. Langs de ene kant zie je zo iets altijd aankomen. Langs de andere kant moet je toch wachten tot ze je naam afroepen.»

Veto: *Rinske Van den Heuvel werd tweede, dat leek ons minder terecht.*

Lotte: «Ik denk dat ze rekening hebben gehouden met haar leeftijd. Ze had wel meer présence en minder schrik dan andere finalisten. Ze hebben haar daardoor willen aanmoedigen. Ik vond de teksten van veel finalisten op papier beter dan bij het voorlezen. Spijtig, want voorlezen hoort er voor mij wel bij. Ik vond het een superleuke avond, maar ik weet niet of ik dat ook zou vinden als ik had verloren. Het was ook duidelijk dat Sylvie Marie er op het laatste moment was bijgehaald als presentatrice.»

KLOOTZAKKENPOËZIE

Veto: *Hoe zou je je stijl, je genre omschrijven?*

Lotte: «Wat ik helemaal niet leuk vind zijn heel bloemige, meisjesachtige gedichten. Je hebt dat vaak in Arabische poëzie. Honing en dat soort beelden. Ik hoop daar een antithese tegen te zijn. Ik heb het graag rauw maar meisjesachtig rauw. Klootzakkenpoëzie vind ik ook niet goed. Bij mij komt het bijna altijd neer op liefdesgedichten.»

Veto: *Bij één gedicht hadden we zaterdag medelijden met je vriendje. Hoe autobiografisch is je poëzie?*

Lotte: «Toon (*Vanotterdijk, bassist van de Hechtelse mathrockformatie Six Hands, red.*) vond het niet leuk dat gedicht te lezen. Ik haal veel uit mezelf, maar ik overdrijf het altijd. Ik heb vaak één zin of één woord dat gebaseerd is op wat ik meemaak. Daaruit ontstaat het beeld en van daaruit werk ik verder. Ik vertrek ook van wat er in mijn omgeving gebeurt, de scheiding van mijn ouders bijvoorbeeld. Ik schaaft eigenlijk nooit iets bij. Ik wacht heel lang voor ik iets opschrijf, een maand of twee zelfs. Eens neergeschreven wil ik het niet meer veranderen.»

SMIJTEN

Veto: *Hoe moeten we je omschrijven? Schrijfster? Dichteres?*

Lotte: «Moeilijk te definiëren. Ik schrijf ook theatermonologen en kortverhalen maar dat zijn eigenlijk langgerekte gedichten. Mijn gedichten zijn wel bedoeld om voor te lezen. Ik vind dat gevoel van macht over het publiek leuk, mensen verplichten te luisteren. Ik vind het idee van publicatie in een boekje dat mensen zomaar aan de kant kunnen smijten veel erger.»

Veto: *Wat zijn zoal je invloeden?*

Lotte: «Ik denk dat mijn grootste invloeden mijn persoonlijke omgeving zijn eerder dan andere kunstenaars. Een paar jaar geleden bij Kunstbende Deluxe was Stijn Vrancken mijn coach. Ik ben hem blijven volgen en alles wat hij heeft geschreven vind ik geniaal. Het is een beetje een cliché maar ik vind Peter Verhelst heel straf.»

OPGEFOKT

Veto: *Je werkt ook in STUK. Denk je dat een dergelijk creatieve omgeving je stimuleert?*

Lotte: «Eigenlijk wel. De mensen die daar komen stralen een zeker enthousiasme voor cultuur uit. Als ik zelf naar iets ga kijken, ben ik altijd aan het einde van de voorstelling opgefokt dat ik zelf niet aan het schrijven ben.»

Veto: *Waar wil je over tien jaar staan?*

Lotte: «In de *Dag Allemaal*, Geert. (*lacht*)»

Veto: *Dan moet je wel interviews geven die enkel over de echtscheiding van je ouders gaan.*

Lotte: «Als ik echt mag kiezen wil ik wel schrijfster slash regisseuse slash actrice slash alles worden. De mogelijkheid om alles te doen onder mijn eigen voorwaarden.»

Veto: *Vraag eens een subsidie aan Joke Schauwliege, die kent naar het schijnt toch niets van cultuur.*

Een gedicht van Lotte Dodion vindt u op pagina 15

Dez Mona intiem en knallend in STUK

De meeste bands hebben een zanger die kan zingen en een drummer die kan drummen. Maar menig zanger zingt al snel eens vals, en een drummer klopt er soms ook duchtig naast. Niet zo bij Dez Mona. De groep kwam, maakte een bevreedende indruk, maar bovenal: imponeerde.

HERLINDE HIELE |

Blackie & the Oohoo's werd als voorprogramma losgelaten op het publiek. Met een sound die bij wijlen aan Nouvelle Vague deed denken, wist deze Antwerpse band ons aardig te verrassen. De stemmen van beide zangeressen vloeiden mooi samen in een bijzonder harmonieus, tot in de puntjes afgewerkt geheel. Daarnaast wist een van de mannelijke toeschouwers ons te melden dat hij op slag verliefd was geworden op een der schone zangeressen.

SNORRETJE

We wilden dat we hetzelfde konden zeggen over Gregory Frateur, die in een vorig leven nog kapper is geweest maar nu dus frontzanger van Dez Mona. Vanop de eerste rij in de Labozaal konden we de manspersoon van zeer dichtbij gadeslaan en we waren toch niet helemaal gewonnen voor zijn gekke broek en absoluut aartslelijke snorretje. De baardige contrabassist Nicolas Rombouts ging volledig in het rood gekleed. De twee achtergrondzangers die als witte lijken net uit hun doodskist leken gekropen, droegen elk nog hun steentje bij aan de algemene vreemdheid van de band.

De sound die deze bende produceerde blies echter meteen alle vertwijfeling mijlenver weg. Er werd van start gegaan met een aantal trage, tergend mooie nummers. *My ashes will rest in her fire*, klonk de klaagzang die *leading voice* uistootte in zijn ouderwetse micro. We waren blij dat de man die ooit nog *backing vocals* deed bij Daan, zijn weg

naar het voorplan van het podium heeft gevonden. Na een aantal eigen nummers van oude en nieuwe platen — de laatste nieuwe cd, *Hilfe Kommt*, dateert nog maar van oktober vorig jaar — was er plaats voor een cover van Nina Simone, een zangeres die wel vaker opduikt in het repertoire van Dez Mona. *Take care of business for me* was een prachtige bewerking van het origineel. Frateur breidde met zijn wonderbaarlijke stem een knap vocaal eindstuk aan het nummer.

WHISKY

De tragere songs werden afgewisseld met springerige up-temponummers, waarbij de zanger enkele *groovy* danspasjes losliet op het publiek. In rake bindteksten was hij duidelijk minder bedreven: hij maakte een verwarde indruk en deed ons sterk vermoeden dat het glas waar hij veelvuldig van nipte, eerder whisky dan water bevatte. Toen hij de zaal een derde keer met uiterst vreemde bevoordingen toesprak, klonk het vanuit de zaal dat men hem niet wilde horen praten, maar zingen. Dez Mona antwoordde met een knallend *Get out of here*.

Wij waren bij het verlaten van de zaal verdund door zoveel gek dat op ons was losgelaten. Toch waren we ook vooral blij, omdat we zonet getuige waren geweest van een bijzonder sterk concert. En we waren gelukkig.

MATHIAS VANDEN BORRE

XAVIER VANKEIRSBUICK

Beeld | AB INBEV STAAKT(E)

Berichten |

HAÏTI

Enkele studenten van Leo XIII seminarie organiseren op 10 februari een benefietavond voor de Ark in Haïti. Meer info op: <http://leoxiii.studentenweb.org/haïti.htm>.

DUSANE

"The fourth Dutch Symposium of the Ancient Near East, or DUSANE, will be held in Leiden on the 27th of March 2010.

DUSANE aims to bring Dutch scholars together, to enhance the scientific-archaeological work carried out by Dutch scholars in the

Near East and to bring this work to the attention of the wider, non-scholarly public. We aim to exchange information among project directors, students and all those who are interested in archaeological research in the Near East.

DUSANE IV is organised by staff members and students from the Faculty of Archaeology and the Department of Languages and Cultures of Mesopotamia and Anatolia, Leiden University, the Netherlands. Info & inschrijven: www.dusane.nl.

BUDDY'S GEZOCHT IN LEUVEN

Word Buddy en maak een wereld van verschil door kansarme/allochtone kinderen naschools te begeleiden bij het maken van hun huiswerk.

Afkomst is nog steeds een bepalende fac-

tor voor de opleidingskansen die kinderen en jongeren krijgen. Sociale afkomst, etnisch-culturele achtergrond, samenstelling van het gezin bepalen mee de schoolloopbaan van kinderen en jongeren. Het risico op achterstand in het basisonderwijs, het risico op ongekwalificeerde uitstroom in het secundair onderwijs, de kans op een heroriëntatie van ASO naar TSO of BSO, het al dan niet starten en voltooien van een hogere opleiding, worden door deze factoren beïnvloed. Het Buddy-Project tracht deze processen tegen te gaan. Momenteel zetten meer dan 150 Buddy's, verspreid over het Leuvense grondgebied, zich in voor meer kansen voor elk kind of jongere in het onderwijs.

In het kader van het Buddy-Project zijn we nog steeds op zoek naar vrijwilligers die 1 of 2

keer per week (din en/of don) huiswerkbegeleiding willen geven aan anderstalige/kansarme kinderen (van het eerste en tweede leerjaar) uit één van de volgende basisscholen: De Klare Bron, De Grasmus, Sancta Maria, Pee & Nel, Mater Dei, De Bron, De School, De Mozaïek. Voorop staat het vergroten van de onderwijskansen van deze kinderen door samen te lezen, te rekenen, te praten en hen zo veel mogelijk vertrouwen te geven.

Dus heb je al eens een uurtje vrij en heb je zin om je te engageren in de project, neem dan snel contact op. Werken met diversiteit verbreedt immers niet alleen je visie op de wereld maar biedt je ook een unieke ervaring aan!

Meer info: nieke.nouwen@leuven.be, 016/27.26.09.

Strip | Breuklijn (Pieter Fannes)

KortCultuur |

WRITE (LATER) NOW!

Ons land heeft nood aan een nieuwe Hugo Claus. Tijd dat uw talent wordt ontdekt. De aandachtige lezer had vast reeds opgemerkt dat we enkele Veto's terug jong talent tussen 15 en 24 jaar opriepen om hun creatieve schrijfsels in te sturen op www.writenow.nu Goed nieuws: op algemeen verzoek is de inzendtermijn immers verlengd tot 22 februari 2010. Kruip dus allen in uw pen en doorsturen die handel!

P'TIT LABO

STUK lanceert bij de start van het tweede semester een gloednieuw initiatief. De boorling luistert naar de naam *p'tit labo* en brengt onontgonnen muzikaal talent naar de Labozaal voor kleine, gezellige, intieme concerten. *P'tit labo, quoi*. Aan deze kleinschaligheid hangt eveneens een fijn prijsje: je komt er al in voor amper vijf euro én je mag gratis nog iemand meenemen. Waarom dus nog wachten? Op 17 februari bijt Nancy Elizabeth de spits af met een portie folk, de dag erop staan de Canadese Japandroids en hun luide gitaren paraat.

VETO TRAKTEERT

En nog in STUK staat binnenkort Lars Hornveth, bekend van het Noorse Jaga Jazzist. In 2008 bracht deze multi-instrumentalist zijn tweede solo-album *Kaleidoscopic* uit. Veto trakteert op duotickets voor een avond symfonische muziek, doorspekt met jazz-elementen en elektronica, à la Johann Johannsson. Het Leuvense hedendaags klassiek ensemble Emanon en het strijkkwartet KRYPTOS zorgen voor extra muzikale ondersteuning. Wie vrijdag wil ondervinden wat het resultaat van deze mix precies doet met de trommelvlieden, mailt als de bliksem naar traktatie@veto.be!

CAFÉ AMEDEE WEER OPEN

Het legendarische café van de op 4 december 2009 overleden Lucas Van Langendonck heeft afgelopen week opnieuw de deuren geopend. De Amedee, opgericht in 1983 en gelegen in de Muntstraat, werd gekenmerkt door klassieke muziek, gezelschapspelen, Westmalle van het vat en vooral haar uitbater. Enkele stamgasten van het café hebben nu een vzw opgericht ter nagedachtenis van Lucas. De socio-culturele vzw zal activiteiten organiseren rond klassieke muziek en het café verder uitbaten. Allen daarheen!

KULTURAMA 2010

Donderdag beginnen in Leuven alweer de jaarlijkse culturele hoogdagen. Vier dagen lang trakteren de Leuvense cultuurhuizen het publiek op talrijke evenementen, waarvan bijna driekwart gratis wordt aangeboden. Verschillende disciplines staan op het programma: van circus tot mediakunst en van multidisciplinaire kunst tot literatuur. Op donderdag komt de in Leuven geboren accordeonist Tuur Florizoone naar de Schouwburg. Verder wordt onder andere het verhaal achter twintig Leuvense volkscafés tot leven gebracht. Het volledige, zeer uitgebreide programma vind je op www.kulturama.be.

(HH) |

Filmfirmament | Hadewijch

GEERT JANNSEN |

Hadewijch was een Nederlandstalige schrijfster en mystica uit de dertiende eeuw. Zoveel hebben we net onthouden van die keer dat we een Germaniste hadden opgescharreld en er maar niet vanaf geraakten. U begrijpt: dat is lang geleden. Dat hele Germaanse gedoe bestond nog, godbetert. Los van onze mémoires is *Hadewijch* ook een film van de Fransos Bruno Dumont van wie u met een greintje *chance* het hoogst originele oorlogsdrama *Flandres* uit 2006 hebt gezien.

Terug naar *Hadewijch*. Het titelpersonage heet eigenlijk helemaal niet zo, haar naam is Céline. Hadewijch is haar kloosternaam. Hadewijch zit in het klooster omdat ze verliefd is op Jezus. Of op God. Of op de Heilige Geest. Maakt dat eigenlijk uit? Is dat niet allemaal hetzelfde? Dat verrek-

kens mysterieuze triumviataat der heilige Drievuldigheid enzo? Hadewijch is een jong meisje en scheelt al snel zestig jaar met de andere kloosterzusters. *En plus* gaat het helemaal niet goed met haar in het klooster. Ze lijdt opzettelijk kou, ze weigert te eten, kortom ze doet boete. Moeder overste besluit dat de enige oplossing is haar terug de wereld in te sturen. Hadewijchs weigering wordt aan de kant geschoven.

KORAN

Het is vijf uur, Parijs ontwaakt. Hadewijch waant zich de enige gelovige in de heidense grootstad. Haar ouders begrijpen het allemaal niet. Ze ontmoet de straatrat Yassine en bij uitbreiding heel de Islam. Yassine is uit op haar poentje, Hadewijch wil maagd blijven voor Jezus. Op die tegenstelling ontstaat een hechte vriendschap. Hadewijch herkent haar heftige liefde

voor Jezus in het fundamentalisme van een Koranstudiegroep. Dat brave studiegedoe ontardt echter verrassend snel. Hadewijch bewandelt een gevaarlijk pad waarop het makkelijk, al te makkelijk struikelen is. Maar we willen het verhaal natuurlijk niet verklappen.

Hadewijch is helemaal geen toegankelijke film, geen hapklaar popcornentertainment, eigenlijk nauwelijks ontspanning. De hartenklop is tergend traag, de toon is sober, lange shots stralen rust uit. Allemaal net zoals het leven in een klooster, moet u maar denken. Een soundtrack ontbreekt, maar daardoor komen schaarse flarden muziek wel harder aan. Wij vermoeden dat Bruno Dumont met deze film vooral zijn eigen gelovigen bereikt. Wij zijn niet heiliger dan de paus: wij hadden hier geen boodschap aan. Bovendien houden wij de kerk liever in het midden.

Steekkaart

Regie: Bruno Dumont
Cast: Julie Sokolowski, Yassine Salime & Karl Sarafidis

Duur: 120 minuten
Release: TBA
Kort: Madam non

OPINIE

Splinter | Morele hypocrisie

Aan onze oostelijke grenzen verzamelen zich horden blonde, Germaanse übermensen. En ook in ons eigenste Leuven tracht de nieuwe orde de macht te overerven. Zo heeft NSV! (Nationalistische StudentenVereniging) een verzoek tot erkenning ingediend bij LOKO (Leuvense Overkoepelend KringOrganisatie). Als LOKO — en dus de studentenkringen — NSV! erkent betekent dit dat zij recht heeft op lokalen en subsidies van de K.U.Leuven. Dat dit op heel wat verzet mag rekenen, blijkt onder andere uit een Facebook-groep die op korte tijd 5500 studenten tegen de erkenning heeft verzameld.

Dat studenten NSV! weinig genegen zijn, is hun goed recht en er valt wat voor te zeggen. Of NSV! collectief fascistisch is, is niet geheel duidelijk en of een vereniging die niet door een rechtbank is veroordeeld, rechten kan ontzegd worden die andere verenigingen wel krijgen — we leven tenslotte in een rechtsstaat — is ook onderwerp van mogelijk debat. Dat er echter heel wat individuen met bepaald onfrisse ideeën bij NSV! zitten valt niet te betwijfelen.

In deze splinter wil ik echter niet het proces van NSV! maken, maar wel een zekere hypocrisie aan de kaak stellen. Als NSV! niet erkend wordt en men bij LOKO consequent wil zijn, moeten enkele andere groepen er ook aan geloven. Het zijn de extreem-linkse verenigingen, Comac (de jongerenpartij van de Partij Van De Arbeid) en ALS (Actief Linkse Studenten) die een voortrekkersrol spelen in het verzet tegen de erkenning van NSV! die opvallend genoeg zelf van een hoogst dubieuze morele en democratische kwaliteit getuigen. NSV! wordt aangewreven de mensenrechten niet te erkennen en zich te associëren met geheel foute figuren. Wat de extreemlinkse vrolijke Fransen op dit vlak presteren is echter ook niet mis. Een bloemlezing.

De grote humanisten van Comac hebben een website die *Chengetheworld* heet en waar feeëriek portretten van Che Guevera geen zeldzaamheid zijn. Dat vijftienjarigen die hun kamer niet willen opruimen zich achter Che scharen en dat tienermeisjes een prettig tin-

tend gevoel in hun onderbuik krijgen bij de gedachte aan een stoere held met een motor is misschien niet abnormaal. Maar los van alle romantiek heeft die man wel honderden tot duizenden standrechtelijke executies bevolen en menslievende mijmeringen voortgebracht als: "Om mensen naar het vuurpeloton te sturen, is geen juridisch bewijs nodig" of "Gek van razernij zal ik mijn geweer rood kleuren terwijl ik elke vijand afmaak die in mijn handen valt!"

Comac en ALS dwepen met Lenin. Comacers staan jolig op de foto naast zijn standbeeld en op de site van ALS wordt de Sovjet-Unie onder Lenin de hemel in geprezen. Lenin godbetert! Onder zijn bewind werden tienduizenden van zijn landgenoten geëxecuteerd en werd er een agressieoorlog tegen Polen begonnen die aan 200 000 mensen het leven kostte. Stelt u zich eens voor dat NSV! openlijk Mussolini eer zou bewijzen? Zou er zelfs maar een discussie zijn over hun erkenning? Neen, er zou geen sprake van zijn en naar mijn mening terecht. Ondergetekende vindt het dan ook hallucinant dat net deze verenigingen een moreel superieure positie innemen.

Dat de extreem linkse verenigingen met zulke gewelddadige figuren dwepen is geen *accident de parcours*. Zij zijn tenslotte schatplichtig aan Marx die mensenrechten afwees als een bourgeois product. Bijgevolg hoort een gebrek aan respect voor de menselijke waardigheid tot de kern van hun overtuigingen. Er zijn misschien goede argumenten om NSV! uit te sluiten, maar dan moet men bij LOKO consequent zijn en verenigingen die even weinig achting hebben voor mensenrechten ook uitsluiten.

JELLE DEHAEN |

De auteur van dit opiniestuk wil voor eens en voor altijd komaf maken met het linkse imago van deze studentenkrant. Hecht daarom vooral niet te veel belang aan zijn mening.

Vrije Tribune |

ZIJN WE NIET EEN BEETJE AAN HET OVERDRIJVEN?

Zeven jaar geleden begon een opinieartikel getiteld "Goed onderwijs kan ook zonder bureaucratie" aldus: "De K.U. Leuven wordt op dit ogenblik slachtoffer van haar eigen succes. In de laatste jaren heeft ze enkele belangrijke en noodzakelijke initiatieven genomen in verband met onderwijsvernieuwing en onderwijsoptimalisering. De manier waarop deze geïmplementeerd werden, heeft echter dusdanige proporties aangenomen dat er een scheefgroei ontstaan is waardoor essentiële kenmerken van onderwijs verwaarloosd worden." (Campuskrant, 3 maart 2003). Het was ondertekend door veertig professoren uit bijna alle faculteiten. Als men vandaag het "Ontwerp onderwijs- en examenreglement 2010-2011" (87 pp.) bekijkt, kan men zich afvragen of de situatie verbeterd is.

Niemand die deze reglementen opstelt, handelt uit slechte wil; en ook niemand die vraagt om heldere reglementen, kan men van kwade bedoelingen verdenken. Integendeel, we hebben allemaal het beste voor. Toch moeten we ons afvragen of we met onze goede bedoelingen niet een beetje aan het overdrijven zijn. In onze beide landstalen hebben we daar een spreekwoord voor: "Le mieux est l'ennemi du bien" of "Overdaad schaadt". Vier voorbeelden van ons huidig examenbeleid kunnen dit illustreren.

Natuurlijk vinden we examens belangrijk, zowel voor studenten als voor docenten. Maar zouden we niet eens de vraag stellen of het echt nodig is dat de K.U. Leuven 15 tot 17 weken per jaar aan examentijd spendeert (afhankelijk van hoe men rekent). Docenten moeten bovendien, omwille van de toenemende uitzonderingen, op bijna elk ogenblik van het jaar paraat staan om een examen af te nemen. Hoeveel internationale (onderzoeks-)universiteiten, die we graag als voorbeeld nemen, besteden zóveel aandacht, energie en tijd aan examens?

Een tweede ongewenst neveneffect van onze goede bedoelingen zijn de expansieve groeischeuten van het examenreglement. Uiteraard biedt een correct en transparant reglement de noodzakelijke garantie voor de gelijke behandeling van elke student. Maar een bijna jaarlijkse aanpassing van de inhoud heeft als gevolg dat elke generatie studenten telkens weer volgens andere criteria afstudeert, wat de oorspronkelijke bedoeling van gelijke behandeling doorkruist.

En wellicht biedt ook een vervroegde examenplanning de zekerheid waar we zo naar hunkeren, vermits ze studenten in september al op de hoogte brengt van alle examendata voor de januari- en juni-zittijd. Maar deze operatie blijkt zo complex dat men ze enkel kan uitvoeren ten koste van de huidige flexibiliteit, wat toch niet de bedoeling kan zijn. Ervaring uit het buitenland leert dat een niet-flexibel systeem onvermijdelijk leidt tot een toename van informele afspraken tussen docent en student, wat dan weer ingaat tegen de roep om transparantie. Misschien is het huidige systeem van examenplanning, zelfs met alle beperkingen, beter dan wat men aan het bijverven is.

Een vierde voorbeeld van recente veranderingen is de toegenomen verantwoordelijkheid van de student, wat op zich weer toe te juichen is. Maar hebben we genoeg nagedacht over de psychologische gevolgen van het nieuwe systeem? In plaats van een deliberatie waarbij een aantal kleine onvoldoendes definitief van de kaart worden geveegd, komt nu het volle gewicht van de beslissing bij de student, die zelf "toleranties" moet "inzetten" en aldus drie jaar lang de onvoldoendes in een rugzakje met zich meedraagt. Voor sommigen is dat geen probleem, voor anderen wordt dat een (te) zware rugzak.

Vanzelfsprekend zal geopperd worden dat we niet anders kunnen, omdat de hele (universitaire) wereld nu eenmaal deze richting uitgaat. De technologie kan nochtans onze grote dadendrang niet altijd goed bijbenen. Zo was de universitaire overheid van plan om vijf personen extra in dienst te nemen om binnen SAP de vervroegde examenplanning uit te werken, maar de academische raad heeft onlangs aangekondigd dat er niet voldoende mankracht gevonden kon worden. Dit tekort aan ICT krachten zou een aanzet tot bezinning kunnen zijn, in plaats van opnieuw toe te geven aan onze overdadige ijver en weer slechts tijdelijke alternatieven uit te werken. De economische crisis is immers een ontzettende opportuniteit die helpt om opnieuw te kiezen voor de kern van de zaak: de aanstelling van meer onderwijskrachten die effectief onderwijs geven in persoonlijk contact met studenten, in plaats van nog meer technici die het onderwijssysteem zouden ondersteunen. Hiervoor pleitten de ondertekenaars van het bovenvermelde artikel in de Campuskrant zeven jaar geleden ook al. Nu er langs alle kanten bespaard moet worden blijkt des te meer dat de doorgedreven investering in het examensysteem l'ennemi du bien is. Als er toch middelen zijn, dan moeten we die prioritair investeren in meer onderwijs gestoeld op de persoonlijk bemiddeling tussen docent en student.

PROF. NICOLAS STANDAERT, OE SINOLOGIE, FACULTEIT LETTEREN |

Veto zoekt nog steeds medewerkers: fotografen, ICT'ers, nalezers, kuismannen, filosofen, mediakenners, bio-ingenieurs, trendwatchers, scanners, allochtonen en journalisten. Alle info op 016/22.44.38, via een mailtje naar veto@veto.be of in de 's Meiersstraat nummer 5 (eerste verdieping).

Consumentenonderzoek: verdien 8 euro per deelname!

Het consumerlab zoekt proefpersonen om tijdens de volgende maanden deel te nemen aan experimenten. De experimenten bestuderen typisch consumentengedrag. Voor één uurtje medewerking ontvang je 8 euro, via overschrijving op je rekening.

Registreren op <http://econkuleuven.sona-systems.com/>

Faculteit Economie en bedrijfswetenschappen

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

www.kuleuven.be

KULEUGEN

Maandag 8 februari 2010 — jaargang 5 — 2009-2010 — nummer 13 — www.kuleugen.be

ZOEK DE ZEVEN VERSCHILLEN

Haiti No More

We Care A Lot poneerde de legendarische funkmetalband Faith No More in 1985. Afgelopen zomer werd het nog door iedereen en zijn grootje meegebruld in het sympathieke Limburgse boerengat Kievit. Het lied is uiteraard een geniale sneer aan die de woorden "muziek" en "charity" in een zin gebruikt.

Want laat ons duidelijk zijn: goede muziek en goede doelen zijn onverenigbaar. Denk aan draken als Do The Know It's Christmas? van Band Aid en We Are The World van USA For Africa of nog enigszins te pruimen Sun City van Artists Against Apartheid. Nu is het weer aan Helmut Lotti om zijn kompanen samen te fluiten en een concert voor Haïti te houden.

Misschien, lieve vrienden, heel misschien heeft Haïti die aardbeving wel zelf gezocht door de muzikale goden Apollo en Dionysos uit te dagen. Of is het toeval dat de bekendste en succesvolste Haïtiaanse muzikante Wycleff Jean is? Dat omhooggevallen aapje dat een kunstje kent?

Even verschrikkelijk als het oeuvre van Wycleff is die recente miskleun voor Haïti van fat ass Natalia en adoptiebelg Gabriel Rios. Jawel: hun versie van *Hallelujah* van Lenny Cohen is zo verschrikkelijk dat ik nog liever mijn linkertestikel voor de honden gooi dan er naar te moeten luisteren. En plus gaat het duo vrolijk voorbij aan het feit dat meneer Cohen hemzelf in april van vorig jaar heeft gevraagd op te houden *Hallelujah* over te doen.

Een dezer dagen vertrekt Lenny op reis naar het nirwana door een hartaanval ofzo en dan zal het de schuld van Natalia en Gabriel zijn. In afwachting stel ik voor dat we de bom op Haïti droppen en gezellig het verzameld werk van Faith No More door de boksen jagen. *It's a dirty job but someone's got to do it!*

GEERT SIMONIS |

De auteur van dit opiniestuk is een gewaardeerd popkenner en hij heeft gelijk.

HOE EEN POSITIEVE RECENSIE KRIJGEN IN VETO: EEN VIJFSTAPPENPLAN

STAP 1: Voorzie een receptie.

STAP 2: Voorzie alcohol (cf. STAP 1).

STAP 3: Voorzie hapjes (bij voorkeur broodjeslunch of viergangenmenu).

STAP 4: Laat opdienen door fysiek aantrekkelijk personeel van beide seksen.

STAP 5: Serveren van zalm, kaviaar en/of schuimwijn levert extra punten op.

(Disclaimer: succes niet gegarandeerd)

Veto's
nieuwe
lay-out

EXCLUSIEF!!!

KULeugen ontdekte nieuwe controversiële uitspraken van kardinaal!

Condoms volgens Léonard

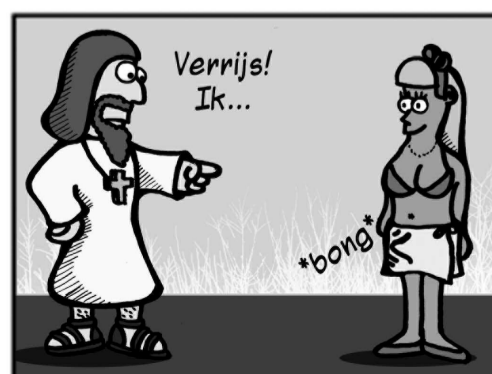
- "Het condoom is als russische roulette. Ernstige studies tonen aan dat het condoom maar voor 90 tot 95 procent betrouwbaar is."
- "Het condoom gebruiken is als het dragen van een helm op een moto. Eerst en vooral is er een verkeersreglement, een verstandige manier om te rijden. Maar als men beslist om te rijden als een gek, draagt men beter een helm."
- "Condoms zijn zoals België: vol is vol."
- "Condoms zijn als visnetten, maar dan beter."
- "Een condoom is zoals een Palestijn: opblaasbaar."
- "Condoms zijn als prijzen in de alma: ze gaan altijd maar omhoog."
- "Condoms zijn als Kim De Gelder: ze vermoorden kindjes."
- "Condoms zijn zoals mijters: je zet ze op eikels."
- "Condoms zijn als een schoonmoeder: je wil ze er tijdens de seks niet bij."
- "Een condoom is zoals een smsje van je lief: het onderbreekt even de seks."
- "Een condoom is als een parkiet na het eten: gevuld met zaad."
- "Een condoom is zoals onthouding, maar dan leuker."
- "Een condoom is zoals een vervallen yoghurtje: beter niet uitlepelen."
- "Een condoom is zoals een begrip: rekbaar."
- "Een condoom is zoals een scheet: vervelend voor de ander als hij blijft hangen."
- "Een condoom is zoals de Campuskrant: je hoopt elke keer dat er de volgende keer meer inzit."
- "Condoms zijn zoals aids: genant om te krijgen van je moeder."
- "Een condoom is zoals een studentenvertegenwoordiger van loko: moeilijk om een interessante conversatie mee te voeren."
- "Condoms zijn als kauwgom: gebruik ze best niet in je haar."
- "Een condoom is zoals een Ferrari: pas als je'r in zit kan je scheuren."

GROOTSTEDENPROBLEMATIEK IN LEUVEN

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

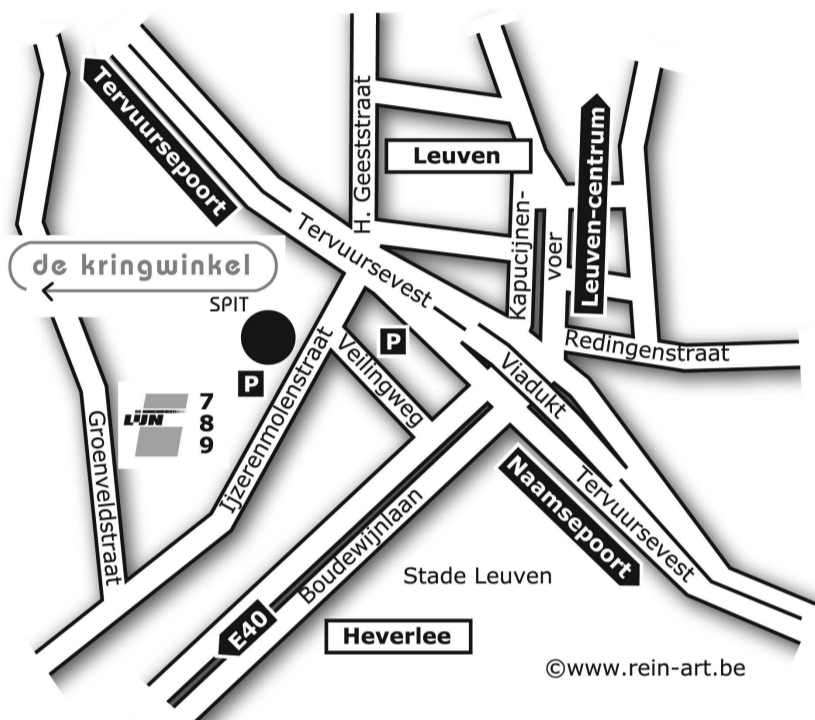
Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u
zat: 10 - 17u
zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

Infrmtc?

Heb je al 'n semester hogere studies in bijvoorbeeld informatica achter de rug? Maar heb je nood aan een meer praktijkgerichte opleiding? Kom dan **Toegepaste Informatica** studeren aan de **KHLeuven**. In het tweede semester bieden wij, speciaal voor jou, 3 opleidingsonderdelen uit ons bachelorprogramma opnieuw aan:

- Beginselen van programmeren
- Computersystemen
- Wiskunde (deel 1)

Schrijf je snel in. Wie weet heb je dan in september een volledig eerste jaar achter de rug. Als dit geen goed aanbod is!

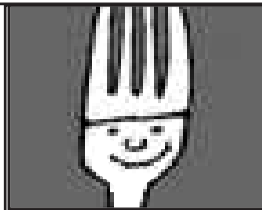
Bel of mail naar:
Marijke Reyskens
marijke.reyskens@khleuven.be
0475 49 50 24

Met een **verkorte** opleiding van de KHLeuven raak je snel aan de slag.

www.khleuven.be/verkortetrajecten

(advertentie)

Menu van de week

in Alma 1-2-3

9 - 13 febr. 2010

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

 = vegetarisch

dinsdag

Cannelloni A1+A2	4,60
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1+ A3	4,60
Koninginnenhapje A3	3,40
Macaroni uit de oven met ham en spinazie	2,60
Pastaschotel met 3 soorten pasta A3	4,90
Penne met keuze uit 3 sauzen A2	4,00
Tofuballetjes, wokgroenten en zoet-zure saus 	4,00
Visfilet met mediterrane saus	4,00

woensdag

Kalkoenrollade met roze perpersaus	4,60
Koninginnenhapje A1+A3	3,40
Pastaschotel met 3 soorten pasta A3	4,90
Penne met keuze uit 3 sauzen A2	4,00
Pensen met appelmoes	2,60
Steak met groenten A3	4,60
Steak met groenten en saus A1+A2	4,90
Tortellini met ham A1+A2	3,40
Vegetarische lasagne 	4,00

donderdag

Braadworst met bloemkool in room A1	2,60
Cannelloni A2	4,60
Chili sin carne met boontjes 	4,00
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A2	4,60
Koninginnenhapje A3	3,40
Pastaschotel met 3 soorten pasta A3	4,90
Penne met keuze uit 3 sauzen A1+A2	4,00
Spaghetti bolognese A2+A3	2,60/3,10
Steak met groenten en saus A1+A3	4,90
Witloofgratin met puree	4,00

vrijdag

Kippenburger met erwten	2,60
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1	4,60
Koninginnenhapje	3,40
Koninginnenhapje met tofu 	3,40
Schartongrolletjes met witloof	4,90
Steak met groenten en saus A2	4,90

zaterdag

Braadworst met bloemkool in room A1	2,60
Chili sin carne met boontjes A1 	4,00
Kalkoenrollade met roze pepersaus A1	4,60

Filmticket voor slechts 6€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege**

(advertentie)

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 36 - Nummer 13
Maandag - 8 februari 2010

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Maud 'Maria Magdalena' Oeyen

Redactiesecretaris & V.U.:
Jeroen 'Jezus' Deblaere
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Remy 'Koning David' Amkreutz, Joachim 'Goliath' Beckers, Herlinde 'Eva' Hiele, Ide 'Rachel' Smets, Christine 'Judas' Laureys

Medewerkers deze week:
Pieterjan 'PetrusJohannes' Bonne, Ruben 'Benjamin' Bruynooghe, Marieke 'Delilah' Buffel, Els 'Jona' Dehaen, Jelle 'Barabbas' Dehaen, Ewout 'Herodes' Duyck, Daphne 'Sara' De Wit, Geert 'Pontius Pilatus' Janssen, Eric 'Adam' Laureys, Michiel 'Jesaja' Leen, Zoë 'Salomé' Schreurs, Andrew 'Mozes' Snowball, Simon 'Legion' Slangen, Filip 'Gideon' Tielens, Stephanie 'Maria' Verbeke, Wannas 'Isaac' Van Herck, Xavier 'Kain' Vankeirsbulck, Mathias 'Absolom' Vanden Borre

Cartoons:
Laurens 'Nebuchadnezar' Cerulus

DTP:
Remy Amkreutz, Herlinde Hiele, Maud Oeyen, Christoph 'de vurige tongen' Meeussen & Jeroen Deblaere

Eindredactie:
Ide Smets, Remy Amkreutz & Jeroen Deblaere

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - Annelies 'de verloren dochter' Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, bijbelse figuren...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Kringkal|

BABYLON

Babylon-TD@Musicafe op 11/2 om 22u

INDUSTRIA
EKODUSTRIA@Lido op 9/2 om 21u

VLAAMSE TECHNISCHE KRING
De Afrekening@Alma 2 op 11/2 om 22u

FAKLETTEREN
Fakbar Letteren Feestweek@Fakbar
Letteren op 14/2 om 21u

LEUVEN 102.6 fm
alle hits altijd
www.hitfm.be

AD FUNDUM!
Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9
studentenradio op het
ritme van de bierstad

(advertentie)

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

355 euro per avond
250 euro tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 5e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

Sudoku|

6	9			5			2	7
				2	1		8	
				7		3	4	
		4			8		6	
	1	6				5	7	9
		1		4		3		
				1				
	5	7						1

Culka|

DINSDAG 9/2
Sioen — Calling up Soweto
Muziek — om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)
Joost Zweegers Solo
Muziek — om 20u in Het Depot (uitverkocht)
Ellen Fullman — Long String Performance
Muziek — om 21u in STUK (www.stuk.be)

WOENSDAG 10/2
Entanglements for four projectors
Performance — om 20u30 in STUK (www.stuk.be)

DONDERDAG 11/2
Tuur Florizoone & friends
Kulturama (muziek) — om 20u in de Schouwburg (www.kulturama.be)
La Petite Bande — Ariadne
Kulturama (muziek) — om 20u in Museum M
Harmonieorkest Lemmeninstituut — From Across the Sea

Kulturama — om 20u in Concertzaal Lemmeninstituut
Braakland/ZheBilding — NAAST| De verhalen die wij zijn
Kulturama (theater) — om 20u in Brusselsestraat 69
Youth Jazz Orchestra — Jazz in de bib
Kulturama (muziek) — om 20u in de Centrale bibliotheek
Parallelepiped — Over kunst en wetenschap. Gesprek
Kulturama (tentoonstelling) — om 20u in Museum M
SMART
Kulturama (muziek) — om 20u in Het Depot
De Sprekende Ezels
Kulturama (free podium) — om 20u30 in De Metafoor (café in de Parijsstraat)
Clark + AKS ft. Selah Sue + Depotax
Kulturama (gratis openingsfees) — om 21u30 in STUK

VRIJDAG 12/2
Ruhe
Kulturama (muziektheater) — om 19u en 21u in de Schouwburg
An evening with Customs
Kulturama (muziek) — 20u in Het Depot (uitverkocht)
Braakland/ZheBilding — NAAST| De verhalen die wij zijn
Kulturama (theater) — om 20u in Brusselsestraat 69

Poëzie|

Lotte Dodion is laureate van Brabantgedicht 2010. Een interview met de dichteres vindt u op pagina 9. Twee gedichten van haar hand leest u hier:

Telefoon.

Wij zijn twee mensen in twee aparte ruimtes die via een dunne draad hun afstand proberen te verkleinen.

Dat zegt toch alles, we zijn niet langer in dezelfde ruimte, Wij hangen alleen nog aan een dun draadje. Wij zeggen niks.

Ik struikel over mijn woorden, Gij zwijgt, Gij laat mij gewoon vallen.

En ook daarna blijft ge zwijgen.

Ik haak in en kruip recht.

Ik loop over straat, Neen, de straat loopt over mij. Ik lig plat op mijn buik in het midden van de weg tussen onze huizen.

Ik ben niet gevallen, Ik ben gaan liggen, Ik wilde de val te snel af zijn,

maar het resultaat is hetzelfde.

Ik wilde een dag over mij voelen lopen, gewoon alleen maar liggen. Ik wilde een dag gewoon kijken, een dag alleen maar kijken.

Het geluid, de voeten, de zakken, de handen, de richtingen, de gesprekken, de zorgen, ze haasten, ze blijven nooit staan, ze zijn overal en direct vergeten, vervangen.

Ik lig plat op mijn buik in het midden van de weg tussen onze huizen.

Ik adem het geluid in.

Gij zijt overal.

Ik adem de stilte uit.

Ik ben nergens.

Ik hoef geen vervanger.

HOOP VOOR ZUID-AFRIKA

*In opdracht van Oxfam trok Sioen naar Zuid-Afrika om er samen met plaatselijke muzikanten nieuwe nummers te schrijven. Dat resulteerde in de plaat *Calling Up Soweto* en een theatertournee die op 9 februari halt houdt in de Schouwburg in Leuven. Wij mochten bij Sioen op de koffie en hadden een gesprek over Zuid-Afrika en zijn nieuwe projecten.*

FILIP TIELENS |

Veto: In 2007 ben je voor het eerst naar Zuid-Afrika geweest. Tweeënhalve jaar later zijn jullie nog aan het touren. Ooit gedacht dat dit avontuur zo lang zou duren?

Frederik Sioen: «Nee, totaal niet. Het was de bedoeling dat we één keer zouden optreden op de Gentse Feesten in 2008. Maar omdat we er zoveel werk hadden ingestoken — ik had bijvoorbeeld een nieuw repertoire geschreven — en omdat dat ene optreden zo goed was megevallen, hebben we vorig jaar in februari *Calling Up Soweto* op plaat uitgebracht en zijn we nu aan een theatertournee begonnen.»

IK KAN NIE PRAAT NIE

Veto: Via audities in Zuid-Afrika heb je vier backing vocals gekozen. Waren de niet-geselecteerden erg teleurgesteld omdat een kans op een beter leven aan hun neus voorbij glipte?

Sioen: «Bij de audities moest ik kiezen op persoonlijkheid. De laatste elf geselecteerden waren allemaal even goed, via groepsopdrachten hebben we dan gekeken wie te opdringerig of afzijdig was en wie van hen een open geest had. Sommigen waren inderdaad erg teleurgesteld en begonnen te wenen toen ze hoorden dat ze er niet bij waren. *Nowhere to Go* (*My Backs are Packed*), een nummer op onze plaat, gaat trouwens over een dj uit Soweto die klaar stond om naar Londen te vertrekken om daar te gaan draaien, maar de deal is nooit doorgeslagen.»

Veto: Enkele van jouw vaste bandleden spelen ook mee in het Soweto-project. Waarom heb je geen volledige Zuid-Afrikaanse band samengesteld?

Sioen: «Ik wilde graag een klank van een band die uit twee culturen bestaat. We hebben een mooie ver-

ken het ook met de blanke Zuid-Afrikanen, maar ze beschouwen dat niet als een deel van hun cultuur. In de Lage Landen bestaat het beeld dat iedereen er Afrikaans praat, zoals in “ik kan nie praat nie”. Het is natuurlijk wel een grappig taaltje, maar de geschiedenis er achter is iets minder rooskleurig.»

WK VOETBAL

Veto: Volgende week eindigt de tournee. Is het daarna gedaan of gaan jullie nog samenwerken?

Sioen: «In principe zou het dan stoppen, maar in mei komen de Zuid-Afrikanen al terug naar België. We hebben vier optredens in die periode, dus het is de moeite om hen te laten overvliegen. In november hebben we een optreden moeten laten schieten omdat hen tot hier laten komen onbetaalbaar was. De plaat komt ook uit in Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland, dus misschien kunnen we in de zomer daar nog optreden. De cd is nog altijd niet uitgekomen in Zuid-Afrika zelf. Alle organisatoren zijn er nu gefocust op het wereldkampioenschap voetbal, en we horen overal dat we later nog maar eens moeten terugkomen. Qua klank is *Calling Up Soweto* redelijk tijdloos — zonder dat ik daarmee bedoel dat dit een megagoede plaat is. Het verhaal van mensen uit verschillende culturen die elkaar ontmoeten kan even goed volgend jaar ook nog verteld worden.»

Veto: Zal Zuid-Afrika een goed WK organiseren?

Sioen: «Ik denk het wel. Het zal er alleszins een groot feest zijn omdat het het eerste Afrikaanse land is dat het WK mag organiseren. Er zullen zeker ook geweldadige dingen gebeuren die in het nieuws uivergroot zullen worden. Het WK geeft hen veel hoop,

“De mensen daar leven van dag tot dag en kunnen zo gelukkig zijn”

deling nu: vier Gentenaars en vier Soweten. Maar ook om praktische redenen wilde ik met muzikanten van hier werken, vooral om te communiceren op muzikaal vlak. De Zuid-Afrikanen kennen de Beatles en de Rolling Stones wel, maar ze zijn er niet mee opgegroeid zoals wij.»

Veto: Heb je nooit overwogen om een nummer in het Afrikaans op te nemen?

Sioen: «Nee, in Soweto ben ik erg weinig in contact gekomen met het Afrikaans. Wij verbleven vooral in zwart Afrika en het Afrikaans is de taal van de blanke onderdrukkers en de Apartheid. De meesten hebben die taal wel op school moeten leren en spre-

maar wat blijft daar vijf jaar later nog van over? Kijk maar naar Peking nu. Zolang de mensen hun hoop maar een beetje in perspectief kunnen plaatsen.»

APARTHEID

Veto: Deze week is het twintig jaar geleden dat Mandela vrijgelaten werd van op Robbeneiland. Is de multiculturele regenboognatie een feit of leeft de apartheid nog voort?

Sioen: «Er is zeker nog veel racisme. Dat wordt in stand gehouden door een blanke generatie die de apartheid nog heeft meegemaakt en het toen beter had dan nu. Vroeger onderdrukten de tien procent blanken de zwarten, terwijl nu honderd procent van de bevolking

JOACHIM BECKERS

“Vooral uit anarchie tegen Studio 100 en de manier hoe zij kinderen penetreren met marketing”

recht heeft op macht. Binnen de 90 procent zwarten zijn er echter nog negen stammen die elk om beurt een president willen leveren en elk een positie willen bekleden in het ministerie. Op zich is de apartheid misschien wel weggevallen, maar nu is er een strijd aan de gang tussen de groepen onderling.»

Veto: Proberen mensen die de Apartheid nog meegemaakt hebben dat in hun muziek of kunst te verwerken?

Sioen: «Sommige Zuid-Afrikaanse groepen delen die boodschap nog steeds mee. *Wash Away*, een nummer op de plaat, is vanuit dat idee geschreven: “*Wash away the past en live in the future*”. De muzikanten waarmee ik samenwerk willen ook gewoon verdergaan, maar beseffen dat het breken van de Apartheid een deel van hun geschiedenis is waaraan ze moeten vasthouden en terecht fier op mogen zijn.»

Veto: Is het als blanke gevaarlijk in Zuid-Afrika? Is er nog steeds haat tegenover blanken zoals tegen de onderdrukkers vroeger?

Sioen: «Ik denk dat de haat wel wat is gaan liggen, maar het is wel zo dat blank nog altijd synoniem is voor rijk. Als ik op straat rondwandelde, werd ik dus als rijk aanzien, ook al ben ik maar een gewone muzikant en had ik vaak geen geld op zak. In die zin kan het er dus wel onveilig zijn.»

Veto: Zijn de mensen die in de Soweto leven gelukkig of willen ze vooral weg uit die omgeving?

Sioen: «Soweto is een township net naast Johannesburg. De inwoners van Soweto leven in zeer verschillende omstandigheden: dat gaat van zeer arme sloppenwijken zoals we ze kennen in Mexico of Rio de Janeiro, tot zeer rijke buurten. Twee van mijn backing vocals leven in een huis van golfplaten.»

«Het is grappig dat Soweto met zijn vijf miljoen mensen twin-

tig keer meer inwoners heeft dan Johannesburg zelf, een stad ter grootte van Gent die twintig minuutjes verder ligt. Maar al de mensen in Soweto gaan wel in Johannesburg werken.»

A HARD KNOCK LIFE

Veto: De president van Zuid-Afrika, Jacob Zuma, is onlangs met zijn derde vrouw getrouwd. Wat vinden jouw Zuid-Afrikaanse muzikanten daarvan?

Sioen: «Mijn saxofonist heeft zelf drie vrouwen, dus ja (*lacht*). Wij vinden zo iets onbegrijpelijk omdat we hun cultuur niet goed kennen. Zuid-Afrikaanse vrouwen denken eerder: “Dan moet ik niet alleen voor hem zorgen en heb ik er ook wat vriendinnen bij”. In hun cultuur is het hebben van meerdere vrouwen een statussymbool. Als man moet je ze immers allemaal kunnen onderhouden. Ik zie er niet echt graten in. Maar ik kan me wel inbeelden dat als ik plots vier vrouwen zou hebben, mijn cultuur daar toch anders op zou reageren.»

Veto: Eén van de meest beklievende beelden in de documentaire die jullie er draaiden, is een man die voor een geïmproviseerd kerkhof staat waar allemaal aidsslachtoffers begraven zijn.

Sioen: «In Zuid-Afrika zijn er 28 procent werklozen en is 28 procent besmet met het HIV-virus. Dat heeft ook te maken met hun cultuur. De Zulu's kennen bijvoorbeeld echt een machocultuur. Jacob Zuma is daar het beste voorbeeld van. Een paar jaar geleden had Zuma zonder een condoom te gebruiken seks gehad met een minderjarig meisje. Hij reageerde door te stellen dat er toch geen probleem was, want hij had nadien een douche genomen. En dat is dan het voorbeeld van het land»

«Iedere keer als ik een periode bij de Zuid-Afrikanen was, viel er

wel iemand in hun omgeving weg door aids. Het is ongelooflijk dat ze moeten leven met zoveel verdriet. Net daarom leven ze ook van dag tot dag en kunnen ze zo gelukkig zijn. Maar ja, *it's a hard knock life.*»

GORILLAZ

Veto: Gaat je muziek een invloed ondervinden van het Soweto-project?

Sioen: «In Zuid-Afrika werd ik geïnspireerd langs alle kanten: de ritmes, melodieën en zanglijnen zijn er helemaal anders dan bij ons. Ik heb nu 35 nummers voor een volgende plaat, omdat telkens als ik terugkom van een reis naar ginder ik zoveel inspiratie heb. Ik wil graag eens een echte popplaat maken, in de stijl van Gorillaz. In maart begin ik er aan, misschien zal de cd nog net in 2011 uitkomen.»

Veto: Heb je al een promo-idee op het oog? Je hebt al leuke promoties gedaan zoals *Ceci n'est pas une film* en een flashmob in het station van Gent.

Sioen: «Op Valentijn gaan we in het shoppingcenter van Gent *All You Need is Love* zingen. Meestal vragen de mensen waarom ik zo'n dingen doe, ik zeg hen dat ik dat gewoon wijs vind, er moet altijd zo'n betekenis aan vasthangen. Ik vind het leuk om ook met de marketing creatief te zijn.»

«Ik ben ook al twee jaar aan een kinderplaat met eigen nummers bezig, samen met Pieter-Jan De Smet en Roland. Vooral uit anarchie tegen Studio 100 en de manier hoe zij kinderen penetreren met die marketing: worsten, brooddozen, vliegende paarden. Ons project zal sowieso minder succesvol zijn, maar hopelijk iets meer kwaliteit bieden.»